

TOPRAK

Aylık ÜLKÜ Dergisi

Çıkış Tarihi 10-11-1961

Kemal Fedai
Prof. Dr. Şakir Berki
Prof. Dr. Orhan Tuna
M. Zeki Sofuoğlu
Dr. Fethi Tevetoğlu
Ekrem Merakoğlu
Y. Bülent Bakiler
Fethi Gemuhluoğlu
Hüseyin güngörmez
Yılmaz Gürbüz
Dr. M. Saadettin Aygen
Zübeyir Koç
imdat Akmermer
Nurettin Pakyürek
Yusuf Kadıgil
Yılmaz Nevruz
Hakkı Kaplan

BU SAYIDA

Atatürkün Ruhu Konuşuyor

Sosyalist Çetin

Gurur ve Kibir

Marks 'ın Kehaneti

Nüfus Artması

Hatipoğlu için

Komünizmle Mücadele

Milliyetçilik Düşmanları

Dönme Dolap

Açık Söylesene

Rezalet

AYLIK ÜÇKÜ DEREZİ

8 U 2 A Y I B İ

Atatürk'ün Kuvayı Milliye

20 Eylül 1932

Genel ve Kurul

Mektep ve Kurumlar

Konu: Atatürk

TÜRKİYEDE KOMÜNİST HAREKETLERİ :

Darendelioglundun büyük bir alaka ile karşılanan ve bitmek üzere olan bu kitabının ikinci cildi de baskıya verilmiş bulunuyor. Ge niş ilâvelerle çıkacak olan ikinci cildin fiyatı da 6 lira olacaktır. Birinci cildi istemiş olanlar, ikinci cilt içinde ayrıca mektup yazmasınlar. Adresleri mahfuz olan bu okuyucularımıza kitapları, çıkınca gönderilecektir.

07.37

1932

1932

Ölümünün 23. yılında :

Atatürkün ruhu konuşuyor

Nakleden

Kemâl Fedai Çoşkuner

Nedir bu etrafımdaki sisler? Bu acayip gürültüler.. Burçlarımda dalgalanan şanlı bayrağımı net göremiyorsam, ufkumda ya rasalaşan bu sis dalgalarının aydınlığına sed çekişindedir. Tamtamların haykırışları gibi ardı arası kesilmeyen şu uğultulardan rahatsız oluyorum. Zaman zaman bana aşına bazı sesler kulağıma gelmiyor değil, fakat onları çok defa yabancı istasyonların koro halindeki maksatlı parazitleri arasında kaybediyorum.

Artık anladım. Esasen ben bunları zaman zaman kulak zarımın dibine kadar gelebilmek küstahlığında bulunan baykuşların haykırışlarından anlamah idim. Fakat şimdi dönen ve döndürülmek istenen hakikatları bütün çıplaklığı ile görebiliyorum. Sizlere üzgünüm, sizlere kırgınım. Bu vatanı ve bu vatanın istikbalini körpe omuzlarınıza devretmiş bir kimse olarak söyleyebilir misiniz: «Türk âleminin en büyük düşmanı komünistliktir. Her görünmediği yerde ezilmelidir.» dediğim şu memlekette, ayrılışımdan bu güne kadar kaç komünistin başını ezebildiniz? Ezilmesinden geç, üstelik onları farkında olmuyarak şımarttınız. Bu suretle sayıları beşken on, onken yüz, yüzken bin oldu. Şimdi her birisinin kaleminden, dilinden zehir akıyor. Bu zehirler taze genç dimağlara panze-

hir niyetine veriliyor. Size milli bir devlet emanet ettik. Bir rejim emanet ettik. Şimdi bu devletin temellerini her gelen gün biraz daha aşındırmağa gayret sarfeden komünistlerin karşısında, sizler onları şımartırcasına bir reaksiyon göstermeden, geçip oturursanız bana ve devlete göstereceğiniz vefa bu mudur? Bizim zamanımızda hadlerine mi düşmüştü ki; bu vatanda komünist baykuşların sesleri çıka-bilsin. Biz onların seslerini boğazlarına düğümlemiştik. Hattâ onlara kasideler yazan bir habisin çetrefil kalemini kırılmış, onu yazı hayatından mahrum etmiştik. Fakat siz, bizim seslerini boğazlarına tika diklerimizin dillerini çözüp yüzlercesinin, binlercesinin üretilişine seyirci kaldınız. Henüz daha ayağımın izi silinmeden, kalemini kırduğumuz o vatansız müfterinin memleketin başına baş muharrir ilân edilmişine farkında olmuyarak alkış tutunuz. Bana olan sadakatınızı böyle mi gösterecektiniz?

Bakıyorum hep inkılâplarımın bahse diyorsunuz. Güzel, esasen bu eserlerin korunmasında sizlere güvenmiştik. Yalnız asliyetini kaybetmemek şartıyla. Malesef görüyorum ki, inkılâplarım yavaş yavaş ihlâlâ doğru gitmektedir. Ben size garbın tekniğini, ilmini alın dedim. Fakat kültü-

rünü almı demedim. Zira kültür millidir. Her milletin kendisine has bir kültürü vardır, o kültürüyle yaşar. Sizler bu noktadan ayrıldınız. Atatürk devrimlerinin içi bıdır diye, bir milleti içinden çökertebilecek garbın ne kadar pespayelikleri varsa, iyileri yerinde bırakılarak, posa kısmını medeniyet diye yurda sokanların; bir de bunlara utanmadan Atatürk inkılabı diyenlerin karşısında sükût ettiniz. Bilmiyorsunuz ki bunlar, birer kömünist taktiği idi. Bir milleti evvelemede içinden yı kabilmek, ancak manevi bağların gevşetili koparılmasıyla mümkündür. İşte bunu böyle bilen yerli kömünistler evvelâ ahlâkın sükûtunu temin için olanca güçleriyle çalışıyorlar. Doğduğu yerin en arka sokaklarının batakhanelerinde dahi ragbet görmeyen rezil maskaralıkları yenilik diye, inkılâp diye memlekette reklâmını yapmaktadırlar. Bunu tenkit için kaleme sarılan bir vatanperveride hemen Atatürk düşmanı diye lekelemeye kalkıyorlar. Siz saf gençlikte düştüğünüz oyunu farkedemiyor, bu kızıl paçavralara ezberle alkış tutuyorsunuz. Hakikatta asıl bana düşman olanlar işte bunlardır.

Sizlere veda ederken, «Güneş dil teorisi» diye bir ölçü bırakmıştım. Hatırlamıyorsunuz değil mi? Hatırlayamazsınız; zira gözlerim ebedî âleme henüz açılmıştı ki onu rafa kaldırdılar. Bir de sureta: «Güneş gidince teorisi mi kalır» diye işin için den sıyrılmak istediler. Bizim bu teoriyi ortaya atmamızda ki maksat dilimizin sadeleşmesi prensibi idi. Halbuki şimdi takip edilen yol, bizim fikirlerimizin yüksek sen derece dönüş yapmış şeklidir. Dilimizi sadeleştiririm dedim amma, Türkçe'cilikle hiçbir ilgisi olmayan sadece bir maksada matuf uydurma kelimelerle lisanımızı dejenere edin, milliyeti meydana getiren en büyük unsurlardan biri olan dilimizi temelinden sarsın demedim. Bir milleti çökertebilmenin ikinci bir yolu da; tarihi bağları koparmak, nesilleri birbirinden ayırabilmek, bunun için de dil birliğini parçalamaktır. Araştırın göreceksiniz ki burada bir kömünist taktiğidir. Maalesef sizler bunu da anıyamadınız. Üstelik onlara bol bol çalışma imkânları kazandırdınız. Görüyorum, her gelen gün hakırada

çeşitli konferanslar verilmekte yazılar yazılmaktadır. Fakat askeri dehamdan bahsedilmiyor. Milliyetçiliğimden dem vurulmuyor. Hakiki Atatürk'ü unutturup, kendi menhus emellerine göre yeni bir Atatürk tipi ortaya çıkararak sizlere bu ikincisi üzerinde telkin yapılmak cihetine gidilmektedir. Beni «kendi ters fikir açısından görüp göstermek isteyenlerin» milliyetçi şahsiyetimi unutturmağa çalışmaları karşısında, sizleri gençlik olarak onlara alkış tutarcasına bu oyundan hâlâ bihaber gâflet içerisinde mi görecektim. Şu hususu iyice bilirsiniz ki ben onların bahsettiği Atatürk olamam. Benim her şeyden evvel bir Türkçü ve milliyetçi cephem vardır. Onlar bu asil hüviyetimi unutturup, kendi çarpık ideolojilerine göre uydurdukları bir Atatürk tipiyle, karşınıza çıkıyorlar. Siz ise bu tehlikeli gidişin hâlâ farkında değilsiniz. Uçurumun ağzına geldikten sonraki uyanmanızın fayda temin etmeyeceğini bilmiyor musunuz?

Öyle feci sahneler gözüme çarpıyor ki; milliyetçi, mukaddesatçı yazılarla gerici, şövenist mürteci diyen gürhün içine ne yaptığınızı bilmeden sizler de karışıyorsunuz. Halbuki bunlar bir merkezden idare edilen, teslim ettiğim emaneti soysuzlaştırmak, ruhen yıkmak sonrada şimalî efendilerine işte biz vazifemizi yaptık demek isteyen çarpık fikirli kimselerin tehlikeli oyunlarıdır. Sizlerin bilmeyerek onlara alet olma istidadını gösterişiniz beni üzmemektedir. Halbuki ben sizleri defalarca ikaz ettim. Daima uyanık olunuz dedim. Sizleri kimler uyusturdu!..

Şunu unutmayın ki Türk milliyetçileri benim hakiki evlâtlarımdır. Milliyetçileri gerici gibi lâkaplarla küçük düşürmeğe çalışanlar, yazılarının seksen yerinde adımı da taşısalar bu bir maksat için olup; gizli emellerini; zehirli fikirlerini yayabilmek yolunu şahsiyetimin arkasına gizlenmekte bulan bedbahtlardır. Sizler şuurlu olun. Onlar ne kadar beni bayrak gibi dillerinden düşürmeselerde bu göz boyacıları sizleri aldatmasın. O, gizli maksatlarının tahakkuku uğruna sizleri avlıyabilmek için düşünülmüş bir plândır. Memleket için en büyük tehlike bu hususu anıyama

Oku ve Düşün

Merhum eski Aydın mebusu Yunus Nadi Abahoğlu, milli mücadelede önce Ahmet Emin Yalman, Cevat Fehmi Başkut, Falih Rifki Atay ile birlikte Hakkı Tarık Üs'un sahibi olduğu Vakıf yurdunda Vakıf gazetesini çıkarırlarken, Ahmet Emin Yalman'ın Amerikan mandasını kabul etme tezini müdafaa etmiş olması dolayısıyla aralarında fikir ayrılığı zühur ettiğinden birbirlerinden ayrılmışlardır.

Bunlardan Yunus Nadi Abahoğlu, Ankara'ya giderek Atatürk'ün müzaheretini ile (Hakimiyeti Milliye) ve (Yeni Gün) gazetelerini çıkarmaya başlamıştır.

Cumhuriyet ilânını müteakip İstanbul'a gelerek Motosyan adında bir Ermeniye a-

it olup işgal senelerinden İngilizler tarafından hapisane olarak kullanılan Cağal oğlu Halkevi sokak 30/4 adresindeki matbaayı Motosyan'ın firarı üzerine ve belki de o zamanki hükümetin göz yummasıyla eline geçirmiş ve bu suretle 1924 yılında Cumhuriyet gazetesini tesis etmiştir.

Yunus Nadi Abahoğlu, menfaati için Atatürk'e çok yaltaklık yapmış ve bu sebeple Atatürk, Yunus Nadi Abahoğlu'na (Senin soyadın «N» olsun) demiştir.

Yunus Nadi Abahoğlu, Habip Edip Törehan vasıtasıyla matbaa makineleri getirtmiş, mutabık kaldıkları komisyonu Habip Edip Törehan'a vermemiş, bu sebeple birbirleri aleyhine neşriyata başlamışlar -

miş olmaktadır.

Onlar ki beni asla sevemezler: «Muhtaç olduğun kudret damarlarındaki asil kan da mevcuttur» diyen beni sevemezler. «Ne mutlu Türküm diyene» dediğim için beni sevemezler. «Türklük aşkı her şeye rağmen sinemizde sönmeyen bir kuvvet metanet ve ateş kaynağıdır.» «Benim hayatta yegâne fahrim, biricik övüncüm, kıvançım, servetim Türklükten başka bir şey değildir.» diyen beni sevemezler. «Necip Türk milletine ve nesli atıye tavsiyem şudur ki; sinesinde yetiştirerek başına geçireceği adamların vicdanındaki, kanındaki cevheri asliyi tahlil etmekten bir an feragat etmesin.» diyen beni asla sevemezler. Sevemezler çünkü ben her şeyden evvel Türkçüyüm, Türklüğümle iftihar ederim. Bu sözleri söyleyen ben hiç onların arzu ettiği Atatürk olabilir miyim?.. Bizler istiklâl savaşını verirken dayandığımız tek kuvvet, Türklüğün iman kudreti ve milliyetçilik ruhu idi. Şimdi bu milletin hayat damarı demek olan o manevi cepheye düşman kesilenlerin dillerinden, isminin eksik olmayışına bakılırsa hiç bunların samimiyetine inanılabilir mi?

Artık parlak nutuklarınızı istemiyorum.

Ruhen tafmin olmaya, müsterih olmaya ihtiyacım var. Bu gürültüler sussun. Bu baykuş sesleri dinsin. Biraz olsun rahat olabilmem için hiç olmazsa, şahsiyetimi menfur emelleri uğruna kalkan olarak kullanmak küstahlığında bulunan soysuzların, komünistlerin, dilinden kaleminden ismini olsun kurtaralım. Memleketin selâmetini milliyetçilikle arayınız. En büyük ümidimin milliyetçilik olduğunu hatırlayınız. Türk milliyetçilerinin sizlere ışık tutacak olan fikirlerinden istifade ediniz.

Milliyetçiliğe demode diyen zehirli, komünist cerideleri elinize geçtikçe, bir zamanlar Tan matbaasını yırtıp parçaladığımız gibi o asil jestinizle yırtıp atınız. Artık şu memlekette milliyetçilere reva görülen işkencelerin tekerrürüne tahammülüm yok. Sislerin dağılması burçlarımda dalgalanan şanlı bayrağımın net görülebilmesi, sizlere emanet ettiğim vatan ve istiklâlî ayakta tutabilecek yegâne kudret olan Türk milliyetçiliğinin milli şuurdaki uyanıklığına bağlıdır. Bunu böylece biliniz ve beni rahat bırakınız.

dır. Neşriyat Atatürk'ün dikkatini çekmiş, evvelâ Habip Edip Törehan, bilâhère Yunus Nadi'yi dinlemiş ve ikisini yüzleştirdikten sonra Yunus Nadi Abahoğlu'nu huzurundan tekme ile kovmuş, Habip Edip Törehan'la da (Sen şimdiye kadar neden vekil olmadın. Seni vekil yapalım) şeklindeki sözleriyle alay etmiştir.

Yunus Nadi Abahoğlu aynı zamanda maden işleriyle de meşgul olmuş ve yine bir Ermeniyeye ait Ege bölgesinde maden ocağını bu Ermeninin firarı dolayısıyla uhdesine geçirmiş ve servet başlangıcına bu suretle kavuşmuştur.

Yunus Nadi Abahoğlu, 1945 yılında vefat etmiş ve 25 milyon nakdi servet bırakmıştır. Miras, Nadir Nadi, Doğan Nadi, Nazime Nadi, Halit Ziya Uşaklıgil'in oğlu sefir olduğu tahmin edilen Bülent Uşaklıgil ile evli kızı Leylâ Uşaklıgil, avukat Niyazi Nun ile evli küçük kızı Nilüfer Nun ve Yunus Nadi Abahoğlu'nun şoförü Hayri arasında taksim edilmiştir.

Cumhuriyet gazetesi de eşi Nazime Nadi, oğulları Nadir Nadi ve Doğan Nadi tarafından şirket haline ifrağ edilmiş, Nazime Nadi gazetenin sahipliğine getirilmiş Nadir Nadi de başyazarlığını deruhte etmiştir.

NADİR NADI :

Yunus Nadi Abahoğlu'nun büyük oğuludur. Harbiye'de Beşler Apartmanında oturmaktadır.

Nadir Nadi, tahsilini Avrupada yapmıştır. Memleketçi değil, Avrupai bir tiptir. Bazı toplantılarda bunu alenen izhar etmektedir.

Nadir Nadi, gazeteciliğe başlamadan evvel Galatasaray Lisesinde Fransızca öğretmenliği yapmış, yedek subaylığı sırasında Mesut Cemil'in karısını kandırması ve kadın Mesut Cemil'den 1937 de ayrılarak Nadir Nadi ile evlenmiştir.

Babasına olan şükran borcundan dolayı Atatürkçü gözükmektedir. Sosyalist fikridir ve dini inancı yoktur. Atatürkçü maskesi altında Türk sanat, edebiyat, kültür, karakter ve an'anesini Avrupai istikamete götürme gayesini güden sahte iktidardır.

İkinci dünya harbinde açıktan açığa, pa-

ra mukabilinde, Almanları desteklemiş ve nasyonal sosyalizmin müdafaasını yapmıştır. Beynelmilel şöhret sahibi olma hususunda zaafı bulunduğu için büyük devletler nezdinde ve bilhassa Paris'te sefir olmak arzusunu izhar etmiş ve arzusu yerine getirilir ümidi ile 1946 - 1954 yılları arasında D. P. yi desteklemiş fakat emeline muvaffak olamayıp zaafını tatmin edemediğinden D. P. aleyhine cephe almış ve bu seferde C. H. P. yi desteklemeye başlamıştır. Sabık başvekil Adnan Menderes, Nadir Nadi'yi yurt dışı seyahatlerine iştirak ettirmiştir.

Cumhuriyet gazetesi entellektüel zümreye hitabeden bir gazetedir. Gazeteye hakim olan Nadir Nadi ile Cevat Fehmi Başkut da sosyalist fikirlidirler. Bundan faydalanan komünistler, kendi davalarını münevver kitleye duyurabilmek için Cumhuriyet gazetesinde yazı yazmağı tercih etmekte ve daha ziyade bu gazetenin yazı kadrosunda toplanmaktadırlar.

Cumhuriyet gazetesinin kurucusu Yunus Nadi Abahoğlu'nun ölüm yıldönümlerinde Cumhuriyet gazetesi tarafından Yunus Nadi mükâfatı tertiplenmektedir. Her sene müsabakaya bir çok muharrir eserleriyle iştirak etmekte ve fakat sol tandanslı şahıslardan teşekkül eden jüri heyeti, yine daima sol tandanslı muharrirlerin eserlerine mükâfat kazandırmaktadırlar.

Cumhuriyet gazetesinde çalışanlar, talak surette idarecilere itaat etmek ve onların söz ve direktiflerini dinlemek mecburiyetindedirler. Gazetede tam bir istibdat havası hüküm sürmektedir. Muterizler, bu gazetede sureti katıyede barınamazlar. Gazeteye alınacak veya çıkarılacakları bizzat Cevat Fehmi tâyin eder.

Cumhuriyet gazetesi bu gün için sosyalizm meyleden bir neşriyat tutumu takip etmektedir. Yazı kadrosunda komünistler bulunduğu için, sosyalist basamaktan komünizme atlayıp atlamayacağı, ilerideki neşriyat tutumu ve istikametiyle belli olabilecektir.

NOT : SUALİN CEVABI HENÜZ BITMEDİ.

(Devam edeceğiz)

Gurur ve Kibir

Prof. Dr. Şakir BERKİ

İnsanlardan bazıları pek râçiz ve öldükten sonra vücutlarının böceklerle yem olarak yok olmasının mutlak bulunmasına rağmen üç sahada kibir ve gururla öğünür ve avunurlar: Mal ve mülk sahasında; ilim sahasında; din sahasında...

Hiç şüphe yok ki, ferdi mülkiyete büyük ehemmiyet veren islâmiyet, her türlü meşru ve ahlâka uygun kazanç menbalarından istifade ederek insanlara maddi refahı da bahş eyleyen ilâhi bir nizamdır. Kimi az kimi çok kazanır; bu cihetleri Kur'ân-ı Kerim (Biz istediğimize çok mal dilediğimize azından nasib ederiz) şeklinde ifade buyurmaktadır. Zenginlik insanlar arasındaki müsavat ve kardeşliği yıkamak için değil, hali vakti iyi olanların iyi olmayan hemcinslerine yardım ellerini uzatarak bu kardeşliği fazlalastırmak ve ebedileşmek içindir. Bundan dolayı, Cenabı Hak Kur'ân-ı Kerimde, zenginlikten başı dönmüş haddi aşarak kardeşlerine tepeden baktmaya alışmış olan zenginlere (Biz fazla malı ve çok çocuğu insanların bize şükür ederek emirlerimizin gösterdiği fazilet ve ahlâk yolunda yürüyüp yürümeyeceklerini tecrübe için veririz) mealinde nida buyurmakta ve Karun gibi nice zenginleri ümit etmedikleri anlarda tepelerinden baktığı fakirlere muhtaç hale getirip helâk eylediğini ilâve etmektedir. (1)

Gururun ikinci membaı da bilgidir. Nadir de olsa bazı ilim müntesipleri vardır ki, ilmin uçsuz bucaksız deryasından 15 — 20 katre içinde sarhoş olur; dünya da kendisinden başka bilgin olmadığına hükmeder; meslekdaşlarına tepeden bakar; hiç bir tenkide tahammül göstermeyebilir. Çünkü gururu her fikir ve kanaatinin doğru olduğuna hükmettirir; bu suretle mağrur bilgin, ilimde ve medeniyette terakkinin yegâne âmili olan tenkide tahammül hasletinin fakiri olarak yaşamak bedbahtlığına düçar olur. Mağrur bilgin hukukçu ise, verdiği yanlış kararlardan caymasını onur meselesi haline getirerek ada-

letin kaatili olur.

İşte gururun bu pek büyük mahzurlarından dandir ki, Kur'ân-ı Kerim gurur ve kibir üzerinde de ehemmiyetle durmuştur. Lokman süresinin 18 nci âyeti (İnsanlardan kibirlenip yüz çevirme, yer yüzünde şımarmak yürüme; çünkü Allah kibir taslayanları sevmez) şeklinde sevk olunmuştur. Aynı sürenin 19 uncu âyeti de gurur ve kibirten azgın ve taşkın hale gelmiş olanlara (Yer yüzünde mutedil ol; sesini alçalt..) mealinde nasihat buyurmaktadır.

İnsanlardaki gurur ve kibire, birde din sahasında yine dine karşı tesadüf edilir. Filhakika, tarihte bazı insanlar vardı ki, yerleri gökleri hattâ insanları âdeta kendilerini yaratmış gibi büyüklük taslamışlardır. Dine karşılık bir bakımdan haddi aşarak Allahlık ilân edenler bile olmuştur. Tarinde bazı içtîdai cemiyetlerin kabile reisleri ve bazı gaddar hükümdarların sadist saltanatları ve bazı Firavunların hali buna misaldir. Cenabı Hak dine karşı haddi aşarak Allahlığını ilân edip, İsrail oğullarının neslini kurutan bir katliâmı mu bah görmüş olan Firavuna Hazreti Musa ile kardeşi Harun Peygamberi birlikte göndermiş ve hesabını çarçabuk ve pek acıklı şekilde görüvermişti. (2)

Kur'ân-ı Kerimde böyle din yolunda azıttıp sapıtılarak azgın ve taşkın hale gelmiş olan nisanlara ve bir de Allaha inanmayı kibrlerine yediremeyip peygamberlere ve peygamberlerin getirdiği kitaplara inanmayan, Peygamberlere meczup, Kitaplarına masal ve mugalâta diyen ve halko da bâtil yolda avlamaya çalışan kimsele rin halini beyan eden çok belîğ ve müteaddit âyetler vardır. Bu çeşitli âyetlerin en kısa bir şekilde mealen hülasasını okuyucularımıza arz ile yetiniyoruz: (Ey Peygamber, sana inanmayanların, seni ve getirdiğin Kur'ân-i red etmeleri, seninle ve Kuranla alay etmeleri, sana meczup ve Kur'ana masal demeleri sakın kalbini üzmesin; senin vazifen onlara sana Cibril ile indirdiğimiz Kur'an emirlerini bildir -

KARL MARX'ın Kehaneti

Bundan yüz küsur sene evvel ihtilâlcî sosyalizmin kurucusu K. Marx, sanayi memleketlerinde proletarya sınıfının «zincirlerinden başka bir şeyi olmadığı» nı söylemişti. Bu sözleriyle Marx, kapitalist cemiyetlerdeki sanayi işçisini kast etmişti. Aradan yüz küsur yıl geçmiştir. Dün olduğu gibi, bugün de Marx'ın bu kehaneti ve teşhisi üzerinde duranlar, kapitalist memleketlerde değilse bile, komünist ve «halk demokrasisi» rejimlerinin hakim olduğu cemiyetlerde, gerçekten işçi sınıfının zincirlerinden başka bir şeye malik olmadığını tesbit fırsatı bulmakta, K. Marx'ın sadece rejimin tayini işinde yanlış olduğunu görmekte dirler. Filhakika

menden ibarettir. Sana ve kitaba uymayanlara ve üstelik bununla kalmayıp, din sahiplerini veya sana uymak meyilinde olanları hak yolundan çevirmeye çalışanlara, öldükten sonra mutlaka dirilip hesap gününde Allahın huzuruna boyunları bükük geldikleri zaman, gözlerinin fal taşı gibi açılarak «Eyvah bize, bize dünyada gönderilen peygamberler ve getirdikleri kitaplar sahi imiş: Ya Râb bizi tekrar dünyaya döndür de iman edenlerden ola hım» diye yalvaracaklarını, fakat bu yalvarmanın kabul edilmeyeceğini bildir.. Ve onlar için dünyada iken inkârlarından ve dinde azgınlık ve gururlarından dolayı kendilerine vaad ettiğimiz horlayıcı azâbı müjdele..)

İşte Kur'anı Kerimin dine karşı kibirle nîp, azgınlıklara dair ahkâmı kısaca bundan ibarettir.

Zenginlikte, ilimde ve din sahasında gurur ve kibir dağlarının yalçın kayalıklarında değil tevazû yaylalarında ve yamaçlarında kemal bulmamızı dilemeliyiz.

(1) Bu hususlarda Kur'anı Kerimin Kasas Suresinin 76 - 81 inci âyetlerini okuyunuz.

(2) Bu enteresan ve pek uzun sürecekle olan mevzuda, Bakara sûresinin 48. 49 ve 50 inci, araf sûresinin 103 - 135 inci âyetlerini okuyunuz.

Prof. Dr. Orhan TUNA

içinde bulunduğumuz günler, haftalar ve aylar zarfında «halk demokrasisi» gibi acıip bir isimle vasıflandırılan komünist Şarkî Almanyadan binler ve on binlerce insan çok zaman ailelerini, dostlarını, ehemmiyet siz dahi olsa varlıklarını ve işlerini terk ederek ve bazı hallerde ölüm tehlikesini de göze alarak Garbî Almanyaya kaçmaktadır. Bu tehlikeli muhaceretin sözde «komünist cenneti» nden kapitalist bir memlekete yöneldiği göz önüne getirilecek olursa, Marx'ın yukarıda da işaret ettiğimiz gibi, rejim ve sistem meselesinde büyük bir hataya düştüğü, aslında işçilerin sadece komünist memleketlerde kendilerini kıs kıvrak bağlamış olan zincirlerden gayri bir şeye sahip bulmadıkları, buna mukabil kapitalist memleketlerde beşer haklarının her nevinden faydalandıkları açık bir şekilde anlaşılır. Aksi halde bir insanın vatanını, muhitini, aile ve dostlarını, bazen de iş ve gücünü terk ederek kendisi için yabancı sayılabilecek diyarlara göç etmesi izahı cidden müşkil bir mesele olur. Nitekim Şarkî Almanyadan Garp Almanyasına vaki bu kütleli firarları durdurmak için, bittâbi Rusların telkin ve tensibi ile, son zamanlarda bu iki muntıka arasındaki hududun kapatılmış olması, okuyucularımızın da bildikleri gibi, bazı ciddi siyasî ihtilâtlar ve ihtilâflara yol açmış mesele bu güne kadar da hal edilememiştir. Esasen Şarkî Almanyada sunî ve zoraki bir şekilde kurulan bu sözüm ona «halk demokrasisi» rejimi bugün bütün bir dünyanın huzurunu bozacak en müzmin bir ihtilâf mahiyetini almış bulunmaktadır. Cidden ümitsiz bir halde yaşayan Şarkî Almanyalı halkı huzur, saadet ve selâmete kavuşabilmek için, Garba hicret etmek istemekte, Ruslar ise buna mani olmak maksadıyla bütün hudutları kapatmış bulunmaktadır.

Nüfus artması karşısında

M. Zeki SOFUOĞLU

Türkiye'de nüfusun artışı dünyada rekor teşkil edecek bir seviyededir: Her yıl bin kişi, aşağı yukarı bin yirmi üç kişi oluyor; yani binde 23 nisbetinde çoğalıyoruz. Yıllar boyu bu çoğalma nisbetini memnuniyetle karşıladık; hattâ azımsadık. En az elli milyonluk bir Türkiye milli ülküleri arasında idi. Maarifimiz, resmî propagandamız, sağlık teşkilâtımız, partilerimiz, gazetelerimiz, hep bu idealin hizmetinde idiler. İşin açıkçası devlet politikamız da millet politikamız da bu idi.

Bugün ise, istihsalimizin kifâyet-sizliğinden dert yanyor; çoğalan nüfusumuzu iâşe edememek endişesi ile kıvranyoruz. Anadolu ve Rumeli toprakları daha fazla nüfus geçindiremezmiş. Binâenaleyh, nüfusun artma nisbetini, düşürmeli, nüfus artışını önlemeli imiş. Öyleyse kürtaja ve ilkahı önleyici ilâçların satışına müsaade etmeli imiş. Basın haberleri doğru ise Sağlık Bakanlığı bu konuda bir de tasarı hazırlamış..

Biz aslâ bu fikirde değiliz:

Kürtaja izin vermek, ilkahı önleyici ilâç ithal etmek, satmak başka şey; bunları, nüfus artışını önleme tedbirleri olarak ileri sürmek başka şey. Çiftler çocuk yapmamakta serbest bırakılabilirler ama, istihsalimizdeki artış nüfusumuzdaki artışa nazaran çok geride kalıyor bahâne-siyle nüfus artışını önlemek olur mu? İstihsalin arttırılması için gerekli bütün ilmî ve rasyonel tedbir ve çarelere başvurmadan, istihsalin arttırılmadığı iddiasında bulunulabilir mi?

İktisatta «Full Employment» yani «tam istihdam ve istismar» denen bir şey vardır. Bir memleketin yer-altı ve yerüstü bütün kaynak ve imkânlarının ve insan gücünün tamamen ve rasyonel bir şekilde çalıştı-

rılması; el atılmadık, istifade edilmemiş hiç bir şeyin bırakılmaması, yani iktisadî yönden işbâ hâline gelmek demektir. Türkiyemiz şimdi «Full Employment» halinde midir? Ziraatimiz, sanayimiz, madenciligimiz, ormancılığımız, balıkçılığımız, turizmimiz kemâl seviyesine, işbâ noktasına mı vâsıl olmuştur? Hayır, aslâ hayır. Binâenaleyh, aziz vatan topraklarını haksız yere ithama hak kımız var mı; olur mu? Anadolu ve Rumeli, toprakları, iktisadî imkânları ve insan gücü itibariyle henüz ve hâlâ bâkir bir halde kargımızda durup duruyor. Yeter ki, teşebbüs kudretimiz, tekniğimiz, finansman imkânlarımız bulunsun.

Nüfus artışını önlemek hevesi: zor olan, bizden çalışmak - çok çalışmak - isteyen bir yolu terkedip tembellik yolunu tutmak değil de nedir?

Açıkça ifâde edelim ki, Atatürk Türkiyesi «50 milyonluk Türkiye» idealinden aslâ vazgeçemez, vazgeçmemelidir. Jeopolitik şartlar da, milli ülkümüz de ilim ve mantık da bunu emreder. Bizden söylemesi...

YEŞİL

Attım harfi sesi sözü
Açılan gönüller gözü
Ben dökeyim siz de görün
Gönle uygun örgü örün
Harf ses söz birer bahane
Renk veriyorum size daha ne
Damlam deniz danem harman
Benden değil ondan derman
Toprak eşili eşili
Ekilen tohumu sallar
Çorakta kurur meraklar
Belle yeşili yeşili

TEVETOĞLU

— Palyaço —

— Uyuz it asma bölgesinde ürür
kendini arslan sanırmış —

Zavalhı bir palyaço ydu bu âlemde
Dünyaya geldiğine pişmandı
Kaskatı bir kin vardı damarlarında
Gülen insanlara düşmandı.

Günlerden birgün aklına esiverdi
Eski makyajlarını attı
O mendebur, o şekilsiz, o pis boynunu
Aynanın karşısına uzattı.

Binbir müskülât içinde
Bir erkek sesine benzetti sesini
Takındı takıştırdı koskoca bir arslanın
Haşmetli yelesini

Ve bir tahta ata bindi oyun icabı
Boynunda o iyreti süsü
Çıkageldi ahalinin karşısına
Dilinde ihanet türküsü

Madem ki palyaço gelmişti dünyaya
Madem ki güldürmekti san'atı
Ey ahali sıkı durun öyleyse
Mahmuzladı tahta atı

En önde oturana sen dedi sen!..
«Biliyormusun aceb niçin doğdun Konya'da
Birisi Alp dağlarının eteklerinde neden?
Öbürü Japonya'da.»

Hem dedi palyaço «uzun söze ne hacet
Herşey herkesin malı
Uyanın ey proletarya
Dünya enternasyonal olmalı»

Bu ses hoş gelmedi, bu oyun sarmadı seyirciyi
Masal kitapları kapandı
Asırlık yel değirmenleri şaşakaldılar
Donkişot Donkişotluğundan utandı.

Yeri göğü kapladı yuha sesleri
Atın ayakları sallandı
Fayda vermez uğraşmalar nafile
Palyaço yuvarlandı.

Ve böylece düştü maskeri palyaçonun
Herkes öğrendi artık bu adam kimin nesi
Moskova'ya satılmış haysiyet fukarası
Kremlin duvarının gölgesi

Sen palyaço :
Nâmağlum bir ülkenin mağlum veledi
Sen otuz milyon insanın maskarası
Sen ananın yüz karası.

Ekrem MARAKOĞLU

İrk meselesinin bugünkü durumu

Av. Oğuz ÖZBEK

26 Ağustos 1071 tarihinde Malazgirt önlerine gelen ve Bizansın kudretli imparatoru Romen Diyojeni mağlup ederek Anadolu futuhatına girişen Alpaslan orduları Anadolu'nun Türkleşmesinin öncülleri olmuşlardır. Daha eski devirlerde Anadolu'da Türk hakimiyetinin değil mevcudiyetinin dahi kabili münakaşa olduğunu kabul etmekte tarihi bir zaruret bulunmaktadır. Hakikat şudurki Anadolu Türk hakimiyetine girmezden evvel şarktan, garp-ten, şimalden ve cenuptan gelen kavimlerin geçit ve kısa zamanları dolduran konaklama yeri olmaktan ileri gidememiştir. Anadoluya her akın kısa ömürlü devletler ve hattâ milletler yaratmışlar, bunların hayatı devamlı olmamış ve ancak Anadoluya Türkler kendi damgalarını vurabilmişler, sahip olabilmişlerdir. Bu hakikat Türk ırkının kudretinin bir ifadesi sayılabilir.

Bu tarihi hakikat eski devirlerde Anadolu'da hakim unsurun Türk ırkı olmadığını Hititlerin, Lidyalıların, Bizanslıların ve hattâ Arapların Anadolu'da birçok medeniyetlerini kurduklarını, gayet karışık kavimlerin Anadolu'ya yerleşmiş bulduklarını kabule bizi mecbur etmektedir. Türk istilasile bu kavimlerin Anadolu'yu terketmedikleri, Anadolu'yu Türklere bomboş teslim etmedikleri tarihi bir realitedir. Hakikat —udur ki, ırk bakımından Türk olmayan bu unsurlar zamanla Türk ırkı tarafından temsil edilmişler, eritilmişlerdir. Bilhassa Osmanlılar devrinde devşirme usulü ile bu unsurların Türkleştirilmeleri hususunda büyük bir muvaffakiyet ve gay-

ret gösterilmiştir. Bu mülâhazalarla denilebilirki bugün değil Türkiyede bütün dünyada saf ırk nazariyesine itibar etmek ve millete hâkim unsurun saf ırk olduğunu kabul edebilmek hem tarihi hem de ilmi bir garabet olur. Nihayet Comte de Gobineau tarafından ortaya atılıp Alman Nazizmi tarafından benimsenen saf ırk nazariyesi sadece beşeri bir facia yaratmaktan başka bir şey yapamamıştır. Nerde kaldıkı aynı ırktan muhtelif milletlerin ve muhtelif ırklardan tek bir milletin doğa bildiği bugün için bir gerçektir.

Anadoluda bin yıla yaklaşan Türk hakimiyetinden sonra bir ırk tefriki yapabilemeğe ve Türk olmayan unsurların mevcudiyetini kabul etmeğe imkân görmüyoruz. Bu sebeple Türk milliyetçiliği saf ırk fikrine dayanan müfrit Türkçülüğü reddeder. Bu fikirden hareketle Anadolu'da bir Kürtçülük, Çerkeslik, lazlık ve saire gibi menfi ceryanları yaratmak ve beslemek Türk milliyetçiliğinden aykırı olduğu kadar, ilmi ve tarihi hakikatlerede aykırı bulunmaktadır. Her millette olduğu gibi Türk milletinin de coğrafi ve kültürel tesirlerle bir birinden az çok ayrılmış zümrelerinin mevcudiyetini kabul etmek ve bunları başka ırkların mensupları telakki etmemek gerekir. Hakikatte budur. Türk milliyetçiliğinin gayesi bu kültür bakımından ve hattâ dil bakımından birlik arz etmeyen unsurları aynı kültür fırınında pişirmektir.

Bu suretle bugünkü ilmi ve içtimai şartlar içinde ırkçılık nazariyesinin ilmi bir hakikati ifade etmediği aşikar olduğu kadar, siyasi bakımdan türlü tehlikelerin ya-

raticısı bulunmaktadır. Millet hayatında ırk bakımından birlik bulunması muhakkak faydalıdır, fakat zaruri değildir. İrk milleti yaratan tek ve mutlak unsur değildir. Türk milleti ırk bakımından dahi Türk tür ve bu bakımdan millet hayatında ayrılık yaratmak isteyenler millete ve Türk milliyetçiliğine ihanet içindedirler.

Bunun yanında Türkiyede bir ekalliyetler meselesinin mevcudiyetini kabul etmekte zaruret vardır. Rum, Ermeni, Yahudi gibi ayrı ırklardan olan vatandaşlarımızı dahi Türk milletinin mensubu kabul etmek milliyetçilik anlayışımıza aykırı bulunmamaktadır. Osmanlı imparatorluğu Avrupa hakimiyetini adalet, müsamaha ve hürriyet esaslarına dayandırmış ve muvaffakiyeti buradan doğmuştur. Millî menfaatlerimize aykırı hareketleri görülmedikçe Türk olınayan bu vatandaşlarımızı bağrımıza basmak millî bir vazifedir.

İrk meselesinin bu günkü durumunu tetkik ederken Turancılık ve Dış Türkler meselesine temas etmemek hatalı olur. Kabul etmek lâzımdır ki Türk milliyetçiliğinin ilk temsilcileri Osmanlı İmparatorluğunun son yıllarında ırk ve dilde Türkçülük ceryanının yaratıcıları Turancılar olmuşlardır. Şemsettin Samî, Ali Suavi, Ömer Seyfettin ve Ziya Gökalp dilde Türkçülük ceryanının yaratıcıları ve hattâ bu günkü Türkçenin kurucuları olmuşlardır. Ahmet Ağaoğlu, Yusuf Akçora, Rıza Nur ve nihayet Atsız soyda Türkçülük ceryanının temsilcileri olmuşlardır. Dilde Türkçülük meselesine daha sonraki bir yazımızda temas edeceğiz. Burada soyda Türkçülük fikrini esas alan Turancılığa temas etmek arzusundayız.

Bu fikrin temsilcileri gaye olarak dış Türklerinin, Kurtuluş ve birliğini kabul etmektedirler. Anadolu ve Asya Türklerinin tek bir bayrak altında toplanması şüphesiz güzel bir hayaldir. Akıncı Türkler Asya ve Avrupaya okadar dağılmışlardır ve buldukları yerlerde birer küçük veya büyük devlet kuracak hale gelmişlerdir ki, aradaki eski siyasi ve kültürel bağlar âde-

ta imkânsızlaşmıştır. Kaldığı bunu temin etmeğe ne Anadolu Türklerinin ve nede dış Türklerin kudreti kâfi değildir. Asırlar arasındaki kültürel ve millî rabitaları ilgisizliğin bir neticesi olarak zayıflatmış, siyasi bağları koparmıştı. Anadolu'da kuvayı milliye muvaffakiyete giderken Enver paşanın Türkistanda kahramanca savaşı, bu birliği kurma gayesinin bir teza hürüdür.

Türk milliyetçiliğinin bugün herşeyden evvel gayesi Türkiyeyi yükseltmektir. Bunun içindir ki esaslı ilk unsurumuz Vatan ve bu vatan topraklarında yaşayan Türklerdir.

Bunun yanında Dış Türkleri ile kültür münasebetlerini geliştirmekte, kültürel yakınlaşmayı teminde aynı zamanda millî bir zaruret bulunmaktadır. Tek müstakil Türk devleti olarak Dış Türklerin muhtelif dert ve davalarına bir Arap milletinin dertlerine gösterdiğimiz kadar yakınlık ve alâka gösteremeyişimiz siyasi olduğu kadar insani bir hatadır. Memleketimize muhtelif sebeplerle iltica eden dış Türklerine lâyük oldukları kardeşçe muamele ve yardımı yapmamız kanaatimizce millî bir vazifedir. Bunlardan kabiliyetli gençlerin devlet burslarıyla okutulması, Dert ve davalarının haline gayret sarfedilmesi, hak ve menfaatlerinin milletler arası, mercilerde müdafaa edilmesi bize hiç zarar getirmez zannediyoruz. Her zaman için mevcut bulunan Komünizm tehlikesi bizi herşeyden evvel insani olan bu gayretlerden alkoymamalıdır. Muhakkak ki dünya yüzünde bir değil birçok müstakil Türk devletinin mevcudiyeti bizim için bir kuvvet olacaktır. Dış Türklerinin Türkiyenin siyasi veya askerî müdahaleleriyle kurtarılması tamamen bir hayal olmakla beraber, Türk milliyetçiliği bütün dünya Türklerinin kültür birliğine vasıl olmasile kuvvet kazanacaktır.

İstanbul 15 Ekim 1961

KERKÜK TÜRKÜSÜ

— I —

— Önce onlar anlattılar : Bir gece,

KERKÜK'te yüzlerce TÜRK öldürüldü! —

Bütün minarelerde sustu ezan sesleri,
Artık yaşamak zordu.
Zehir zıkkım bir rüzgâr ediyordu Irak'tan
Ölüm sokaklarda kol geziyordu.
Bir gece KERKÜK'te vurdular beni.
Geçti sokaklardan bir kızıl ordu.
İslâmı ve Türk'ü vuruyordu kurşunlar.
Peygamber kabrinde ağlıyordu.
Bütün Hadis-i şerifler, Ayet-i kerîmeler,
Yüreğimdeki kordu.
Ama çıplak ayaklı ve çıplak kafalı adamlar,
Beni sokak sokak sürüklüyordu.
Benim kafam kanıyordu kaldırım taşlarında,
Evim barkım yanıyordu.
Ve benim cesedim kanlı bir bayrak gibi,
Demir direklerde sallanıyordu...
Artık yaşamak zordu.
Ölüm sokaklarda kol geziyordu.
Peygamber kabrinde ağlıyordu.
Evim barkım yanıyordu...

— II —

— Sonra biz konuştuk —

Vurdular mı Süleyman'ı arkadan?
Yıktılar mı TAŞKÖPRÜ'yü bir gece?
İçimde her sabah şimdi gizlice,
Efkârdır, hasrettir, durmadan akan.

KERKÜK'ten bir hoyrat dinledim yash,
Bir şeyler demeye varmadı dilim;

Gülüm, gülüm oy gülüm,
Çıktı karşımıza bir kara ölüm.
Vuruldu yiğitler köşe başında,
Nasıl ağlamayım, ben nasıl gülüm.

Düştü yanlarıma sessizce elim,
Bir şeyler demeye varmadı dilim.

Bir gömlek yaptırısam BURSA şalından,
SEMEREKANT'tan nakış koysam üstüne.
Bir şeyler getirsem dünden bu güne,
Çeksem kılıcımı gümüş kımından.

Ok olsam hedefi ikiye bölen,
Bir tüylü börk olsam yiğit başlarda.
Kışta, kıyamette, tipide, karda,
Türkü olsam dudaklarda söylenen.

Ses versem bir sabah Bozkurt sesine,
Aksa yollarına içimde kan.
Ya tutup kaldırısam sizi oradan.
Ya düşsem toprağa erkekçesine.

Yavuz Bülent BAKILER

— 11 —

ALİ Hatıboğlu için

Fethi GEMUHLUOĞLU

O günlerde Peyâmi Bey de yeni ölmüştü. İçimde tuhaf bir hüzm vardı. Acayib bir mahzunluk gönlümde bir ucdan - bir uca volta vurup duruyordu. Gam içimde mahpustu. Ben onu yakalamış, şunca yıla mahkûm etmiş ve içime hapsedmiştim.

Dayı ile Beyazittaki son buluşmamızda - ki bu bir vedâ imiş, ben yalnızca bir musafaha sanmışım - bu ruh hâletini içinde idim. Gam'a ve hüzn'e merhaba diye bir şey yazacağımı ve ilk def'a kendisine okuyacağımı vâdetmişim. İnanmıyordu yazacağıma. Gam ile sürûr orada bir noktaya irca ediliyorlardı. Bir noktadan neş'et ediyorlardı. Nâr'da - nûr'da, celâl'de - cemâl'de bir nokta idi. Vahdet hâli de bu idi. Doğrunun, hakkın böyle olduğunu biliyordum. Ama gam yine de vardı. Ona birkaç mısra ve beyit okudum.

Peyâmi Bey'e üzgündüm. Günlerdir, aklımda amcası Ahmed Vefâ Beyin bir kit'ası saltanat kurmuştu.

«Cihanı tutdu dūd-u gam
Görünmüyor hudūdu gam
Alay alay cunūdu gam
Nasıl muzaffer olmalı?»

Ahmed Vefâ Bey öyle diyordu. «Hudūdu gam» görünmüyordu. Peyâmi Bey'in ailesinde hepsinin hayatları bir tuhaftı. Amcası Ahmed Vefâ aşık bir şairdi. Meczûb bir şair. Şiirlerinin hepsini, herşeyini yakmış kendisi de intihar etmişti. Babası İsmail Sefâ Bey Sivas'ta idi. İnatçı idi. Bazı yanlışlarla - bazı doğrular arasında dal-

galanıyordu. Sonra günlerden bir gün bir garib olarak ölüyordu. «Bir garib ölmüş diyeler, soğuk su ile yuyalar.» daki gibi göçüp - gidiyordu. İlhami küçüküktü. Peyâmi hasta idi. Dokuzuncu Hariciye Koğuşu'ndaki içli çocuktur. O da âşıktı. O ince ve santimental bir gençti. İptidada hiçte kavgacı, sert ve döğüşken olmamalıydı. Bir ağaç altında yahut yeni bir ilâç alırken, ölüverecek sanıyordunuz. Ayağını sürüyordu. Öksürüklü ve romantik bir çocuktur. Bir yığın cidal, bir ömür kavga'dan sonra sıra oğlu Merve'ye geliyordu. O da Erzincan'da son nefesini vermişti. Dayı'ya hep bunları anlattım. Canı sıkılıyordu. Beni yeni keşfettiği bir kahveye götürdü. Ona gam üstüne ne biliyorsam söyledim.

«Görünmüyor hudūdu gam» dedim.

«Gam'dan güler zevâlî melâlimden ağ-larım» dedim.

«Perişani-i gam menşûruna tuğrâmıyım bilmem» dedim.

«Eiderdim ey felek bana bir gam tedarik et» dedim.

«Tende yer komadı birbirin aldı dert beni, gama beni, meşakkat beni» dedim.

«Dağdağam var

Fikrim var, dağdağam var

Baktım bir dağ baş eğmiş

Bildim o dağda gam var» dedim.

«Benem ki kaafile-salâr-ı kârbân-ı gamen» dedim.

Şimdi düşünüyorum da niye bu kadar çok gam'dan bahsettiğime üzülüyorum. Uzun zamandır böylesine baş - başa oturup dertleşmemişdik. Sonra oğlumu sor-du. Adına sevindim dedi. Gelemedim yahû dedi. Hû dedi. Artık gelemeyecek dedim oğlumun kulağına ben de bir süre sonra.

Dayı'yı çok hareketli yaşadığım o ilk gençlik günlerinde tanımışım. Onu her zaman çelebi, mükrim ve muvahhid bir kişi olarak buldum. O sıralar Sultan Ahmet'deki Özbekler Tekkesine gidiyordu çoğu zaman. O kadar çok Türkistan'lı dostu vardı ki. Tekke onlara barınaktı. Hepsi mağmun, bir acayib iç - sıkıntısına mahkûm insanlardı. Yalnız korkunç bir iradeleri, yılmak bilmeyen bir imanları vardı. Ama yine de kırıldılar. «Biz kalbi kırık olanlarla beraberiz.» Hep o hâdis aklıma gelirdi de rahatlardım. Dayı san ki onlara kimsesizliklerini unutturuyordu.

Vazifesi bu idi. Onu Kars Yurdu'nda ve Merkez Yurdu'nda da bir yığın gençle görürdüm. Seccad Sacidi gibi, Lûtfi gibi, Dr. Nizameddin Tebrizi gibi Güney Azeri'lerini, Tar çalıp - çalıp yüzü kasılıp kalan o korkunç kaderli Tahir gibi Kuzey'lileri, Dr. Rıza Osmanoğlu gibi, bir avuç ateş Yunus gibi Kerkük'lüleri Türkmen ve Kırgız çocuklarını, Dağlıları, Kırım'lıları hep onun vasıtasıyla tanıyordum. Bir yığın garipsi insana sahip çıkmasının bir sırrı olmalıydı. Bir hikmeti olmalıydı.

Kapalıçarşı'daki Kuyumcu Avar'lar, Karaçaylar, Üsküp'lü İşlemeciler, Çadırcılarda ki Özbekler, Kırgızlar, Yeni Cami önünde Papak satan Şariki Türkistan'lılar hep onu sırdaş biliyorlardı. Sabahlardan gece yarısına kadar sayısız insanla görüşüyordu. Dert yükleniyordu.

Onu Sarıyer vapur iskelesine kocaman bir kazan'la çıkarken görüyordum sonra. Hünkârda ki pilâvları o düzenlemişti senelerce. Her şeyi o düzenliyordu sanki. Ayta-rın onbeşinci gecelerini hesaplardı.

Bizleri çağırır bir gece yarısı Sarıyerde son vapurdan indirirdi. Biz onun nazlı, heyecanlı, atak ve alıngan çocuklarıydık. Sonra mütemadiyen yürütürdü. Ben çok zorlardım da her çeşme başında dururduk. Su başlarında dinlenmek güzeldi. Kendisi hep Rumeli Türkü'leri söylerdi. Gökhan Evliyaoğlu hep yıldızları sayar, arada - bir kinından çıkar keskince olurdu. Ben en güzel avâreliği yaşayıp tüketirdim. Sa hilde oturacağımız taşları, mehtâbın du rumunu, bize hazırladığı sandviçleri nerede vereceğini hep o tanzim ediyordu. Çok yürüyorduk. Gecenin içinde idik. Bin nurlu aydınlıktan Emirgân'ın gümüşü sa - bahına girerken ezanlar okunurdu.

Sonra deniz silkinir ve ürperir, sonra sular, sonra çınarlar ürperirdi. Sonra biz ürperir, gerinir ve yeni bir güne uyanırdık.

Kerkük Horyatlarını, Azerbaycan Bayatılarını, Rumeli ve Yemen Türkü'lerini bozlaşları, maya'ları uzunhava'ları hep ondan dinlemişdim. Rahmetli Faruk Kaleli Hafız'ın İstanbul'a gelişini ilkin o öğrenirdi. Kerkük'den Küzecioglu'nun geldiğini herkesten önce o keşfederdi. Erzurum Ekibindeki küçük Fikretin Tatyay Beste -

sinin beni harâb edip, yeniden İhyâ ettiğini yalnız o bilirdi. Onları hep birer birer hatırlıyorum. Değişen ilgilerim arasında bir zamanlar Tuna şiirlerini toplamaya çalışmışım. Bütün Rumeli Türkülerini hikâ yeleriyle, destanlarıyla bilen bir insana bu şiirleri beğendirmek kolay olmuyordu. O günlerde:

«Kışveri kâfirden iman ehline doğru a -
kup gelir
Kibleye tutmuş yüzünü bir müselman -
dır Tuna»

diye biten biri şiiri her Küllük sohbetinde tekrarlatıyor yine de doymuyordu. Benim o içler - acısı sesimle onun türkülerine iştiraklerim aklıma geldikçe hâlâ utanırım. Sonra aksaklıklarım temadi ve tekerrür ettikçe edeb ile, bir nevi zikr ve ibadet havası içinde gâh coşkunculuk, gâh teslimiyetle dinlemeye çalışıyordum. O zamanlar «Varayım gideyim Urumeline» hiç dilin - den düşmüyordu onun. Sesi de güzeldi, ah - sen'i takvim'den nasibi olan yüzü de gü - zeldi.

Birçok «Bey» doğmuştu. Havası, hâl ve etvarı, konuşması, dalgınlıkları güzeldi. Bir zamanlar Hafız Necâti efendiye dinli -

yordu. Beyazıt camiinde Ramazanları Hün kâr mahfilinin altını ledünni sesile baharlaştıran, cennetleştiren o sab benizli, velcidli adamı, derviş - meşrep edâ ve tavrı dolayısıyla ben de sevmişdim. Bir defa Mehmed Akif merhumun «Necati Efendi Kur'anı Kerim tilâvet ettiği zaman ben Ke lâmullahı yeniden inzâl oluyor sanıyordum.» sözünü ona nakletmiştim. Nasıl sevindığını, nasıl içlendiğini idrâk bile beni korkutuyor. Kocaman bir kalbi, kocaman Muhammedî bir yüreği vardı. Daima «terki edebden sakınmıştı.» Onun Beyazıt muhitindeki dostları bir vakittir yaşlıdılar. Melûl ve mahzundurlar. Muhterem ve mübârek Mükrimin Bey Hoca'dan, o müthiş müheykel ve müşekkel espri İbrahim Bey'e, o muhkem ve muvazeneli Avukat Fehmi Bey'den, o canlar canı Refii Bey'e kadar cümlesi yitiktirler. Daha gençler Yücel'ler, Çavuş'lar hüznelerini sâri bir şekil de yaşıyorlar : Hâfızam her şeyi bütün bir mâziyi tekrar canlandırıyor. Üstad Rahmi Beyi, o dağların talihsiz çocuğu Orhan Özil'i, gurbette kalan Doktor Hayrettin'i o benim neslimin âhirete geçmekte Dayı'dan da daha aceleci davrananlarını özlediyorum şimdi. Onları göresim geliyor. Ne ya palım ki Dayı hep serap'taki adam olarak kaldı. Hayatı'nda hikâyesi de, oyunu da yarındı. Onun Emirgân hevesini, bankacılığını, serbest çalışmalarını içim burkularak hatırlıyorum. Günlerdir hep bir görünüp bir kaybolarak önüme çıkıyor. İffet, o güzel ve mehîb siması, bıyıkları, şemsiyesi, tütün tabakası, köstekli saati, zarfların arkasına yazdığı hâdis meâlleri, mısralar, tarihi anekdotlar ve tesbihi. Hep tesbihini çekiyor. Bir elinden - öbürüne el de geçirip hep tesbihini çekiyor. Günlerini çekiyor, zikrediyor, sayıyor ve günlerini bitiriyor. Tam kırk yaşında bir başka dünya adım atıyor. Yolcu doğmuştu. Dede-si Bulgaristandan göçmüştü. Hep yollardaydılar. Ona bir defa işlemeli mendilleri içinde Kızanlık'dan gül kurularını muskalayıp göğüslerinde saklıyarak göçenleri, Tuna'dan doldurdıkları suları küçük testilerinde bir zenzem gibi saklıyarak ser - sefil gelenleri anlatmışım. Bana kızılıyordu. Ben her zaman onların hepsini yazacağıma söz veriyordum. Sonra onları o kadar güzel buluyordum ki yazmaya kıyamıyordum.

Dayı'yı da yazmaya kıyamıyorum. Onun asıl «İnsan» ve «milliyetçi» tarafını yazmak istediğim halde yazamadığım işte bundandır. Bu utanımdan. Bu çâresizliğimden.

(*) Biz ona «Dayı» diyorduk.

Müsterih Ol, Ulu Ata'm

Ey târihin öğündüğü :
Yüce başbuğ, ulu Ata'm!..
Geimemiştir bu dünyaya :
Senin gibi büyük adam!..

Dolaşıyor şanlı adın :
Destan gibi dilden dile...
Devrolacak emânetin :
Haşre kadar elden ele!..

Sensin bize kazandıran :
İstiklâli, hürriyeti!..
Sevmekteyiz senin kadar :
Bu vatani, bu milleti!..

Can verecek pençemizde :
Her düşman, her kötü niyet!..
Gözümüzün bebeğidir :
Şâheserin Cumhuriyet!..

Her 10 Kasım sabahında,
Hıçkırarak ağlarım ben!..
Müsterih ol izindedir :
İnkilâpçı her öğretmen!..

Öğretmen

Hüseyin GÜNGÖRMEZ

MUSTAFA KEMAL PAŞA

Söylemiş annem beşiğimde
En tatlı ninnimi senin adınla.
Dokuz ay tam
Düşüp kalkmışım eşiğinde.

Bir yaşında öksüz kalmışım Atam
Ağlarken teselli verirmiş
Senin ismin
Eulutlara bereket dolarmış
Senin yadınla.

Seller Mustafa Kemal diye çağlar
Gür sesinle buzlar, karlar erirmiş
Surarmış tabiat, seni dinlermiş.
Hürriyete, istiklâle susayanlar
Senin izinden serinlermiş.

Gönlümüzde sen çok yaşa
Yüce önder Mustafa Kemâl Paşa.

Komünizmle mücadele anketine cevabım

Dr. Mehmet Saadettin AYGEN

Bundan evvelki cevaplarımda komünizmin Türkiye için teşkil ettiği tehlikenin şumulünü incelemiş, Türkiye için komünizm tehlikesinin daima mevcut olduğunu, her ne kadar otuz senedenberi bir kuvvet haline gelemedilerse de sinsî sinsî faaliyetlerine devam ettiklerini, gizlice vatanımıza sokulan Rus altınları ile beslendiklerini, bu çalışmalar karşısında bizim daima uyanık bulunmamız lâzımgeldiğini, mücadeleye ara vermememiz icab ettiğini, asil tehlikenin sicilsizler tarafından yaratıldığını bildirmiştik. Şimdi 3. sorunun cevabını vereceğiz.

Sual şu : — Bu zihniyete sahip olan şahıslar herşeyden evvel komünist ihtilâlini temin için çalışan kimseler olduklarına göre toplum için hayati ehemmiyeti haiz mevkilerde bulunmalarını nasıl karşılırsınız ve adetleri hiç de az olmıyan bu şahısların isim veya sicillerinin açıklanması faydalı olur mu ?

Bugün artık komünizm gerek bizim ve gerekse bütün dünya için içtimai bir nizam veya iktisadi bir düzen olmaktan çıkmış olup Rus emperyalizminin 20. asırdaki adından başka bir şey değildir. Komünistler ise Rus üniforması giymiş birer köle olup gayeleri sosyalizm perdesi altında Rus hâkimiyetini teminden ibarettir. Yoksa cemiyetin kuruluşunu ve düzenini beğenmemek, işçiye refah sağlamak, mutlak müsavât temin etmek sadece gayelerine vasil olabilmek için kandırma, uyuşturma ve göz boyama vasıtalarıdır. Bugün sosyalizmin ve onun pici olan komünizmin yegâne tatbik yeri olan Rusya ve müstemlekeleri olan peyklerinde bu gayelerden hiç biri tahakkuk etmemiş, etirilememiş; aksine insanlar daha çok zincirlere vurulmuş, hürriyetler daha çok kısılmış, içtimai sefalet daha çok arttırılmış, dünya cehennemleri yaratılmıştır... Bu bakımdan hepsi birer vatan haini ve Moskof kölesi olan millî veya millisizlerin buldukları mevkilerden uzaklaştırılmaları ve teşhir edilmeleri lâzımdır.

Onların nasıl propaganda yaptıkları, yazılarının, sözlerinin arasına kızıl fikirleri nasıl sokuşturdıkları misâllerle gösterilmeli, halka anlatılmalıdır.

Her fırsatta sicilli veya sicilsiz bu namussuz komünistleri teşhir etmeli, onları maddî gayeleri ve mide hesapları için himaye edenleri de cezalandırmalıyız. Sicilliler cezalanıp ortadan kaldırıldıkça sicilsizler ya kendilerinden faaliyetlerine son verecekler veyahutta onlar da iğrenç davaları uğrunda kendilerini fedai olarak ortaya atacaklar, böylece sonunda cezalarını bulacaklardır.

SORUNUZ...

Sorunuz, sorunuz!..
Tarihimi, şöhretimi, şânımı,
Tâ ezelden ecdadımı?...
Denizlerden, kıt'alardan adımlı...
Ben kimim, kimdenim?...
Sorunuz sorunuz!..
Ahlâkımı, hayatımı, kanımı?..
Birer, birer sorunuz?..
Tanır beni yaşayan da ölen de,
Dağlarda, ovalarda
Gürleyen ses benimdir.
Kâh denizler, karalar,
Kâh havalar yerimdir...
Asyadan Avrupaya,
Denizlerden öteye
Işık tutan elimdir...
Sorunuz, sorunuz!..
Dinimi de dünyamı da sorunuz;
Benim dinim Türklüğün
En yüce bir silâhı,
İnsanlığın, hayatın
O'dur ancak refahı.
Sorunuz, sorunuz!..
Anlım açık, apaçık,
Ne lekem var ne kirim,
Dağlardan mı, taşlardan mı,
Denizlerden, karalardan,
Uçup geçen kuşlardan mı?...
Sorunuz, sorunuz beni?...

Zübeyir KOÇ

Muhakkak Çarpılacaklardır

İmdat AKMERMER

Memleketimizde öyle şahıslar türemişlerdir ki, onların gafilâne durumlarından ve düşünmeden sarfettikleri sözlerden dolayı üzülmemek ve memleketin yarını için endişe duymamak elden gelmiyor.

Biliyoruz ki, memleketimiz, ötedenberi çeşitli yıkıcı ceryanların at oynatmak istedikleri bir ülke halindedir. Bizlere kuyu kazmaktan hiçbir zaman geri durmayan komünizm ve çok kötü vasıflarıyla bilhas sa son zamanlarda dillere destan olan masonluk, Türklüğümüzü mahvetmeğe yeten teşekküllerden sadece iki tanesidir.

Kökleri dış memleketlerde olan ve Türk lük anlayışına katıyen uymıyan zihniyetteki insanlar tarafından idare edilen her türlü cemiyetlerin memleketimizdeki yıkıcı ve bozguncu faaliyetlerine karşı susmak, ses çıkarmamak, elbette ki özü - sözü /Türk olanlara yakışmaz. Millet olarak dımdık ayakta durabilmemiz ve özlediğimiz gayeye vâsıl olabilmemiz için, her ne olursa olsun yukarıda işaret ettiğim evsaftaki her türlü ceryanlara karşı seslerimizi yükseltmek ve gereken mücadeleyi azami titizlikle yapmak mecburiyetindeyiz.

İşte bu sebeptendir ki, memleketimizde, istiklâl ve cumhuriyetimizi, milli hakimiyet ve bütünlüğümüzü parçalamak ve kendi hasıs emellerine alet etmek isteyen bütün bu yıkıcı ve bozguncu tertiplere karşı, Türk Milliyetçileri tarafından bir takım faaliyetler gösterilmekte, millet ve memleket düşmanlarına şiddetle mukabele edilerek onlarla fasılasız ve amansız bir şekilde mücadele edilmektedir.

Fakat ne yazık ki Türk milliyetçilerinin bu mücadelecî tutumundan her nedense gocunan bazı kimseler, Türk milliyetçilerinin - hâşâ ve hâşâ - milletimizi parçalayıcı mahiyette faaliyetler gösterdiklerini ve her önlerine gelene «komünist» damgasını vurduklarını, aşırı milliyetçi ve ırkçı olduklarını söylemek cesaretini gös-

terebilmekte ve bu sözleri sütundan sütuna, ağızdan ağıza pervasızca dolandırmak tadırjar.

Komünistlerin, masonların ve bütün Türklük ve Müslümanlık düşmanlarının aleyhinde çalışan Türk milliyetçilerinin karşısına dikilmek, aleyhinde söz söylemek ve faaliyetlerini kösteklemekle kendilerini hangi guruba ithal ettiklerini dahi bilemeyecek kadar gâfil ve beyinsiz olan bu düşüncesiz şahıslara hemen söyleyelim ki, aralarında bulunmakla iftihar ettiğim Türk Milliyetçileri, milletimizi parçalayıcı mahiyette değil, bilâkis, birleştirici, milli bütünlüğü sağlayıcı mahiyette faaliyetler göstermekte; her önlerine gelene komünist damgasını yapıştırmamakta fakat milletimizin içine sızmak suretiyle menfi ve kızıl ideolojilere hizmet eden veya defalarca ikaz edildikleri halde onların gayelerine - bilerek veya bilmiyerek - âlet olmakta devam eden bukalemun tabiatlı satılmış menfur yaratıkları, aziz milletimizin içinden ayıklayıcı mahiyette çalışmalar yapmaktadırlar.

Sayıları gayet az olmasına rağmen, ye meğin içine düşmüş sinek misâli mide bulandıran bu gafil kimselerin eğer hâlâ konuşmaya cesaretleri ve zerre kadar haysiyet ve şerefleri, vatanperverlikleri varsa söylesinler hangi hakiki Türk Milliyetçisi nerede ve ne zaman bir antikomüniste veya komünist olmıyana komünist damgasını vurmuştur? İki değil eğer bir tek şahsı gösterebilirlerse biz bu sütunlarda yalancı ve müfteri olduğumuzu ilân edeceğimizi taahhüt ediyoruz. Fakat gösteremedikleri takdirde kendileri, Dünyanın en alçak insanları olmak sıfatıyla yerin dibine girmeye hazır olurlar mı acaba?...

Aşırı milliyetçiliğe ve ırkçılığa sıra gelirse bunun, milliyetçilere açıktan hücum edemiyen komünistlerin, milliyetçiliği yıkmak için başvurdukları alçakça bir komünist taktiğinden başka bir şey olmadığını

DÖNME DOLAP !

— Döneklerin topuna ithâf olunur —

Çevirgeni umacı

Kızılların uşağı

Yok «Vatan» durağı

Dönüyor fıldır fıldır :

Bu dolap başka dolap

Bu dolap dönme dolap!

Dayandığı hep küfür

Baştan ayağa çamur

Duyan «El aman!...» diyor

Soyadı fitne - fücür

Bu dolap başka dolap

Bu dolap dönme dolap!

«Siyonizim» bir kolu

«Masonluk» fesât yolu

Aslı İsrail oğlu

Yamandır ecir - bücür.

Bu dolap başka dolap

Bu dolap dönme dolap!

«Kızıl kalem» elinde

«İftirası» dilinde

«Mandası» hayalinde

Gerçekleşmez : Çok şükür!...

Bu dolap başka dolap

Bu dolap dönme dolap!

Mazisi bizden değil

Atisi bizden değil

Ülküsü bizden değil

İşi sadece tezvîr.

Bu dolap başka dolap

Bu dolap dönme dolap!

Bu dolabı yıkmalı,

Parça parça yapmalı,

«Döne» «döne» yakmalı

Bulmayız yoksa huzur.

Bu dolap başka dolap

Bu dolap dönme dolap!

Nureddin PAKYÜREK

hatırlatmak isterim.

Muhterem okuyucular bu hususta daha fazla yazmaya lüzum görmüyorum. «İt yürür, kervan yürür», «yarası olan gocunur» derler. Varsınlar bir takım düşüncesizler istedikleri ve diledikleri kadar zirvalasmlar; Türk milliyetçilerine çatanlar muhak kak çarpılacaklardır.

Bizim şimdiye kadar olduğu gibi şimdiden sonra da her türlü menfi ceryanlara karşı sarsılmaz bir imanla mücadele ederken gayemiz: «Milletimizi vücuda getiren kıymetlerin muhafaza ve tekâmülüne hiz-

met etmek ve tarih şuuruna, ilim zihniyetine, feragat, fedakârlık, hak ve fazilet duygularına sahip örnek Türk Milliyetçileri yetiştirmektir.

Şimdilik bu kadrla yazıma nihayet verirken Türk milliyetçiliğinin ne demek olduğunu bilmiyen gafillere tavsiyem, Türk milliyetçiliğini iyice öğrenmeleri ve ondan sonra konuşmalarıdır. Aksi takdirde Türk Milliyetçileri tarafından vatan hainlerine karşı yapılmakta olan şiddetli mücadele bugün de olanca gücüyle devam edecektir. Büyük yardımcımız ve güç kaynağımız Hazret-i Allah'tır.

I

Duyar da bu feryadı çıkmaz mı senin sesin?
Bir gönül göster bana ağlayıp inlemesin;
Tezallüm nedir bilmez bir insan göster bana
İnsan nedir anlamış bir vicdan göster bana..
Her sokak çıkmaz olmuş, her tarafta bir duvar,
Gözlerime görünen ya kelepçe, ya mezar..
Baş ucumda her hasta inlerken derin derin;
Şifasından bir ümit bekler hurâfelerin.
Bu sarayın içinde çatırıyor her direk;
Yarasalar, baykuşlar, bir de kızıl engerek,
Yuva kurmuş bu ırkın mâbed-i millisine;
Her göz bir gam menbaı, dert kuyusu her sine..

Bir hırs-ı tamâ için nice canlar sönüyor;
Canlar sönüyor değil kehkeşanlar sönüyor..
Yer pekse neyleyeyim ve çok yüksekse sema;
Yâ Rab! Bigâne kaldın bütün dualarıma?..
Savurdun yerden yere bir seyl-i belâ gibi;
Böyle mi olacaktı bu milletin nasibi?
Ya bunun için miydi o şanlar, o zaferler?
Böyle olmak için mi açılmıştı seferler?
Ceddimiz kefen demiş gaza bayraklarına
Bu gidişle kefensiz çıkacağız yarına..

Gölgelerin altında kahkahalar atarak,
Mezarların üstünde geziniyor bir hortlak;
Dişlek bir tebessümle gülüyor kâinata,
Hırsıyla meydan okuyor sanki mükevvenata.
Elinde kanlı tırpan biçiyor ektiğini;
Ve yeniden ekiyor kanlı ifritlerini...

Gece biter dediler abdal gibi inandık;
Bu karanlık gecenin seheri de karanlık..
Her yanında bir yara, kan kokusu ve irin!..
Yeter, ey yaşlı «ANA» yeter iniltilerin...
Elbet bir gün tutacak evlâtların yas'ını
Ve giyecekler o gün melânet hırkasını..

Bir beyin ki içinde adı yok tefekkürün;
Utanmak nedir bilmez şu surata tükürün!
Kahpeye vurur gibi vurun deyyuza, vurun
Atın da lâşesini içine şu çukurun,
Beklenen hâtimeyi çekin melânetine;
Lâyıktır elbet de o cihanın lânetine..

V. KATİCİ

AÇIK SÖYLESENE!

Unutmayalım ki, ağızlarından ATATÜRKÜN adını düşürmiyen sahtekârların, gerçek Atatürk hayranlarını kötülerini Kızıl ideolojinin adı ve sinsî bir taktiğidir. Buna bilerek veya bilmiyerek alet olanların tertip veya gafletine elbette göz yumamayız.

Yılmaz NEVRUZ

Meydanı boş bulduğunu zanneden ve yazarlarından koyu sosyalist olduğu anlaşılan bir yazar, son zamanlarda muarızı bulunduğu bir fikir sistemine (milliyetçiliğe) tevcih ettiği hücumlarını hakaret de recesine getirmiş bulunuyor. İşin garibi, milliyetçiliğe olan hincini açıktan açığa ifade edemeyip bu ulvî mefhumu «ırkçılık» şeklinde istismar ederek saldırıya geçme sidir.

Kindir bu ırkçı diye tavsif ettiği kimseler? Ne vakit ellerinde pergelleri ve mikroskopları olduğu halde ırk tayinine çıkmışlar? Ben Türküm, diyen hangi vatan velâdını gayri Türk olarak ilân etmişler? Açık söylese de herkes anlasa... Eğer bütün hinci milletçilere ise bu hususu da açıkça ifade etse... Ama bundan kaçınıyor ve ırkçılık istismarı ile bulandırdığı suda balık avlamaya kalkıyor.

«... Uzatın şu kafanızı ırkçı pergelinin altına; yo, siz Türk değilsiniz, bu kafa Orta Asya'dan gelme Türklerin kafası değil. Kanınızı da mikroskopun altından geçireceğiz. Durun bakalım ne çıkacak? Sizde biraz galiba Lazlık var; Lazlık yoksa, Çerkeslik var; Çerkeslik yoksa, Kürtlük var; Kürtlük yoksa pomaklık var. Olmadı olmadı, siz bizim istediğiniz su katılmadık Türk değilsiniz...»

Bu ne cür'et, bu ne yıkıcı, kahredici ifade. Okurken insanın kani donmak isten değil. Millete tefrika sokmanın derecesi bu kadar olur. Nedir bu gocuntu? Nedir bu ırkçılardan çektiği? Hayır, hayır maksa-

dı ırkçılık değil; bu memlekette ırkçılık diye bir şey olmadığını pek âlâ biliyor. Bütün saldırıların hedefi Türk milliyetçiliğidir. «Devri dilârayı demokrasi sayesinde mebus olanlar arasında, su başlarını ele geçirmeye ve teşkilât kurmaya meraklı koyu ırkçılar varmış.» demekle hücumlarının tamamen milliyetçilik üzerine olduğunu bilerek veya bilmiyerek ifade etmiş oluyor. Zira, T. B. M. Meclisi'ne seçilme şerefine erenlerin hemen ekserisi yurtsever ve milliyetçi kişilerdir. Şuursuz bir ırkçı o şerefli mevkiye seçilemez; tıpkı Bay Yazar'ın yermeye bir türlü dilinin varamadığı komünistlerin seçilemeyeceği gibi.

Bir de Akif'ten, Fikret'ten, Yahya Kemal'den... dem vuruyor. Acaba «meclise girdiler» diye hayıflandığı ve ırkçı çamurunu sıçrattığı samimi ve memleket sever Türk milliyetçileri kadar o bahsettiği ulu kişilere inanıyor mu? Fikrini ispat için bir vasıta olarak kullandığı Akif, adıyla tutumu tezat teşkil eden ceridesindeki bir resimli tefrikada defalarca alay mevzuu yapıırken neredeydi? Niye bir fıkracık karalayıp ta o sevimsiz çizgicinin haddini bildirmemişti? Daha ne naneler: «...Almanları kesecek, Fransızları kesecek... Ve bütün cihan karaları, denizleriyle Türk olacak... Başlarda keçe külah, Sirtta tirkeş, omuzda yay...» Bu ne istihsa, bu ne saygısızlık? Nerden yumurtladı bunları da, yazılacak konu mu kalmadı? Biliyorum, hor gördüğü hususları iğnelerken, taşlar-ken (!) alaycı bir ifade kullanmasına bayılır. Ama o meşhur alaylarını (!) yanına saklasın, belki lâzım olur. Ama ırkçılık

tavsifi ile Türk milliyetçiliğine tevcih etmeye yeltenmesin.

Alay konusu yaptığı mazimizin tatlı hatıraları olan şahlanan atlarımızla, keçe külahlarımızla, tirkeşlerimizle, yaylarımızla; oradan oraya göçeden çadırlarımızla, usturayla kazınmış kafalarımızla, hülâsa tüm geçmişimizle iftihar ederiz. Sonra hiç bir zaman hiç bir milliyetçi atom - ma - tom, cet - met, radyo - madyo, televizyon - melevizyon... «bizim için vız...» diye düşünmez. Zira milliyetçi, milletinin ve memleketinin yükselmesini isteyen ve bu gaye ile çalışan kimse demektir. Anadolu'nun kağıt gıcırtiları onların kalbini paralar; hastahane kapılarından çevrilen hastaların hali onların ruhuna onulmaz bir sızı verir; memleketin bütün dertleri onları dil hün eder. Yani hiç bir milliyetçi «mesele mi onlar canım» deyip geçivermez. Bütün gücüyle samimi bir şelkilde zorlukları yenmeye çalışır.

Sonrası var; Atatürk, devrimlerin ruhu nu Türk milletinden almış ve onları Türk lük ruhuna uygun olarak yapmıştır. Her milliyetçi Atatürkü samimi bir milliyetçi, dâhi bir inkılâpçı, ve modern Türkiyenin kurucusu olduğuna gönülden inanır ve asla bu yazar gibi sun'î Atatürk'çü değildir. Zira Türk milliyetçisi yurtsever, doğ ru sözlü ve samimi insandır. Şimdi Bay Yazar «anladım, bütün cihanı içine alan imparatorluk kuracağız» gibi alaylarına, kalaylarına devam edebilir. Bu aziz millet kimin ne idüğünü pek iyi biliyor ve anlıyor.

«Ayinesi iştir kişinin lâfa bakılmaz»

Bir haber :

Çetin Altan, son günlerde, akşam geç saatlere kadar Beyoğlundaki lokallerde etrafında toplananlara polatik ve sosyal kalkınmamızın şartlarını izaha çalışıyor sonra, Şaduman Aysın'la birlikte elele sokaklarda dolaşiyor.

« Ne diyelim, midesini alkol, gözlerini şehvet bürüten bir kimseden Türk milliyetçiliği lehinde yazılar beklemek büyük bir hamakat olur.»

Cahil insanlar nasıl aydınların fikirlerine boyun eğserlerse, milli kültürü ve ruh sahibi olmıyan milletler de, diğer milletlerin boyunduruğunu takıp onların kölesi olarak yaşarlar.

Milli kültür ve ruha sahip olmadıkları için küreğe vurulmuş mahkûmlar gibi yaşayan milletlere, tarihten bir çok örnekler bulmak mümkündür. Burada buna sadece kendi tarihimizden misal vereceğiz :

Orta Asyada kuvvetli bir devlet halinde yaşayan dedelerimiz, evlendikleri Çinli kızların tesiriyle yavaş yavaş kendi örf ve âdetlerini unutmaya ve Çin geleneklerine meyletmeye başlamışlardı. Bunda okadar ileri gitmişlerdi ki saçlarını dahi Çinlilerinki gibi yapar olmuşlardı. Eunun neticesi, bir gün geldi ki, Türk ili Çinlilerin boyunduruğuna girdi. Bu boyunduruktan kurtulmak için elli yıl geçmesi lâzım geldiğini unutmayalım.

Ne kadar acı ki, bu hal bugün de devam etmektedir. Bugün de bir çok gençlerimiz Avrupahların örf ve âdetlerini taklit yolumdadırlar. Avrupanın ilim ve fen alanındaki ilerlemelerini bir yana atıp (tabir kaba fakat zaruri) züppeliklerini almaya çalışmanın mânası var mı? Sophia Loren gibi makyaj veya Ferrah Diba gibi saç yaptıran kızlarımız, İngilizce veya Amerikanca şarkıları ağızlarından eksik etmeyen delikanlılarımız az mı?

Halbuki böyle mi olmak? Türk ülkesinde davullar çalınıp gençlerimiz çışmalı, dağ gibi heybetli efeler gür sesleriyle yerri göğü inleyen türküler söyleyip oynama malı mı?

Genç, ihtiyar, kadın, erkek elele verip milletimizin geleceği için çalışmak zorundayız. Eski çağlarda olduğu gibi milli ruhla dolup taşıtığımız takdirde, yine en öne geçeceğimiz muhakkaktır. O zaman da şimdiki gibi biz Avrupaya muhtaç değil, Avrupa bize mahkûm olacaktır.

Bizi bu mutlu yarıya götürececek olan her şeyden evvel kuvvetli bir milli ruh, sağlam bir milli kütürdür. Büyük Atatürk ne güzel söylemiş :

«Unutmayalım ki, milli ruha sahip olmıyan milletler, başkalarına şikâr olurlar!»

REZALET

Cengiz GÖKAKIN

Arkadaşımın biri, «Dörüt Severler Günü» isimli bir davetiye elime iliştirdi. Bir şey anlayamadım. İçini açtım. Düzeyit: Oyun, (Anton Çehov) yol yorgunu (Şiir - Arif Damar), Çukurova yana yana (Deneme - Yaşar Kemal), Anı, Olsunda gör (Melih Cevdet Anday). Bu muammayı biraz olsun çözmeye vesile teşkil ediyor. «Dörüt Severler Günü» düzeyiti. İlk işim, lügatlara müracaat oluyor. Türk Dil Kurumunun hazırladığı lügatta bulamıyorum. Sonra öğreniyorum ki; «Dörüt» Sanat, «Düzeyit» Program. Bu müşkülümü hallettikten sonra, Düzeyite (!) bir nazar ediyorum. Bir köşesinde çıyan, bir köşesinde yılan gibi garibeler görüyorum. Hemen davetiyeleri temin ettikten sonra, arkadaşlarla «Gün» ün yapılacağı mahalle gidiyoruz.

Perde açılıyor. Biri çıkıp «Dörüt Severlerimiz ve saygı değer konuklarımız. Düzeyitimiz dolgun olduğu için hemen başlıyoruz». Bu kekelene - kekelene kelimelerden, dinleyiciler bir şey anlamıyorlar. Bunun üzerine bay hatip (!) biraz sadete geliyor. Bundan sonra her sahnesi birer rezalet olan programa böylece devam ediliyor.

Kardeşlerim, «bu gün» benim için bir azap günü oldu, gözüm yaşlarla doldu. Çünkü : Bu sahneden, beynim zehirli oklar yağmuruna tutuluyor. Göğsüm zehirli kamalar hücumuna uğruyordu. Yine bu sahnede Allah, Ahlak, Edep, Hayâ, İman, Milliyet mefhumları insafsızca idam ediliyor, kıtır - kıtır doğranıyordu. Yine bu sahnede tarihim, Edebiyat simalarım tahkir ediliyor, dinleyiciler (Af buyurun) öpüşme, aşk heyecanı ile büyüleniyor. Dörüt (Sanat) maskesi altında sarhoş ediliyor ve bu suretle ruhlara yerleştiriliyor, körpe dimağlar zehirleniyordu.

Evet Müslüman - Türk, buradaki zavalı dinleyici kardeşlerimiz, Türkiye, Gizli Komünist partisi mensubu olarak, adliye de ecel teri dökken ve delil kifayetsizliğinden serbest bırakılan Arif Damarın, yine komünizm propagandası yaptığı tesbit edilerek kapatılan komünist gazetelerde yazarak yapan Melih Cevdet Andayın şiir

lerile, yine Teneke isimli romanı ile kendisine «Komünist kör Kemal» dendiğini itiraf eden Yaşar Kemal'in denemesiyle ve bunların çömezliği sevdasına kapılmış gençlerin «sanat sanat içindir» prensibiyle yazılmış - hakikatta sanattan da uzak olan - şiirler ile zehirlendiler.

Bu milletin sahneye koyacak çok davası ve terennüm edilecek bitmez tükenmez şiir mevzuu varken, yine sanatın zirvesine çıkmış milli ruhu en güzel şekilde canlandırmış sahne eserleri mevcut iken, bu milletin en karanlık günlerinde ona ışık tutmuş, ümit vermiş, iman aşlamış Mehmet Akif, A. Hâmit, Yahya Kemâller kör gözlerini kamaştıracak şekilde kaya gibi gözleri önlerinde dururken, yürekleri Türk lük diye vururken, bu millettan kötü not almış, lekeli, komünist suçuyla dava edilmiş bedbahtları seçmeye ne lüzum var?

Beyler bu cesareti nereden alıyorsunuz, kimi aldatmaya çalışıyorsunuz? Saygısız beyler niçin gününüzü İstiklâl Marşı ile açmadınız? Niçin Atatürk'e saygı durumunda bulunmadınız? Ama sizden bunları beklemek birazda abestir.

Ey saygısız beyler, kendinizi müdafaa için aziz Atanın adını dilinizden düşürmezsiniz de, burada niçin unuttunuz? Tabii ki içine düştüğünüz çirkef nankörlük bunu istiyor da ondan.

Bu millet, gençlerinden bunu mu bekliyordu? Siz ey milli duygularla yanan - tu tuşan gençler neredesiniz? Sesiniz niçin duyulmuyor? Aziz Atanın şu sözünü unuttunuz musunuz? «Türklerin vatan sevgisiyle dolu olan göğüsleri mel'un ihtiraslara karşı daima demirden bir duvar gibi yükselecektir.»

HALİMİZ

Ne ideal, ne bir dâva...
Bunlar bizde kalmış hava.
«Neme lâzım» diye diye,
Her şeylerde kaldık yaya!
Saygı kalktı, nerde şefkat?
Ne bir sevgi, ne merhamet...
Yıllar yılı vardır hâlâ!
Hep onlara duyduk hasret.
Yitmiş mâzi, fecidir hâl
Güvensizdir hem istikbâl
Kızma sakın ey arkadaş,
Maalesef budur ahvâl!..

Amasya - Sıtkı BALCI

ANADOLU

Kanımsın kemiğimsin, şanımsın şerefimsin,
Benliğim öz varlığım, ruhumsun bedenimsin.
Emelimsin gayemsin, mefkûremsin ülkümsün,
Mukaddessin, ulvîsin, bölünmez bir bütün,
Canımsın cananımsın, ilhamımsın âşkimsin,
Vatanımsın yurdumsun, toprağımsın taşımsın,
Yıldırım'dan, Fatih'ten, Kemâl'den armağansın,
Damarlarımda akan, asil ve temiz kansın.
Başı karlı Toros'sun, geçit vermez Ağrı'sın,
Yemyeşil Köroğlu'sun, Ilgaz'sın, Uludağ'sın.
Sakarya'sın Dicle'sin, coşkun akan Fırat'sın,
Kıvrım kıvrım bükülen şanlı Kızılırmak'sın.
Masmavi Marmara'sın hırçın Karadeniz'sin.
Boğaziçi Ege'sin, Kıbrıs'sın Akdeniz'sin.
Bozkırımsın Ovamsın, Ormanımsın Yaylamsın.
Bahçelerim bağımsın, hayat yüklü tarlamsın.
Erzurum'sun Sivas'sın, güzel İzmir Bursa'sın,
Samsun'sun Ankara'sın, Gaziantep Urfa'sın.
Sen ırkımın soyadı büyük ANADOLU'SUN.
Şaşmaz TÜRK GENÇ'liğinin MİLLİYETÇİ yolusun.

A. Gani UNCUGİL

Gafletten Uyanalım

Her insanın hayatta bir gayesi, ulaşmak istediği bir dileği vardır. Zaten yaşamakta bundan ibaret değil midir? Kimi var gününün boşa geçtiğine üzülür, yarına iyi bir zemin hazırlıyamadığı için o gün gayet mahzundur. Kimide vaktin geçmediğine bayağı üzülür. Yegâne gayesi kahve köşesinde tavla pullarını tıkkırdatmak ve düşüş atmanın keyfi ile böbürlenir.

Artık bu gafletten uyanalım. Boş geçen günlerimize acıyalım. Bundan sonraki günlerimizde kendimiz için yararlı olmaya gayret edelim. Kahve köşelerinde oturup patronların ceplerini doldurmaktan vaz geçelim. Kahveye vereceğimiz para ile bir gazete veya bir mecmua alarak boş vakitlerimizi onunla geçirip hiç olmazsa bir iki kelimelik birşeyler öğrenmeye gayret edelim.

Genç arkadaşlar, artık tembelliğe paydos diyelim ve kendimizi çalışmak

ve çalıştırmak prensibine kaptıralım. Yolumuz temiz, istikbalimiz teminatlı olsun, Unutmuyalım ki bu günün genci yarının gençliğine bir önder olacaktır.

Yıkıcı ve yolu bozuk neşriyatları okuyan genç arkadaşlarımızı bu yoldan döndürmeğe uğraşıp onlara millî ruh ve doğru yolu göstermeğe gayret edelim. Unutmuyalım ki aileleri fertler, cemiyetleri de aileler meydana getirir.

«Hayatta en hakiki mürşit ilimdir» diyen büyük Atatürk'ün bu sözünü kendimize prensip edinip bu yolda yürüyerek boş vakitlerimizi kıymetlendirmeğe azmedelim ve tembelliğin başını ezmek için var gücümüzle uğraşalım.

Unutmuyalım ki karanlıklar ancak kuvvetli ziyalar tarafından ağartılırlar. Çalışmak ve çalışmaya alışmak ana davalarımızdan biri haline gelmelidir.

KOZMOPOLİTLERİN DESTANI

Ça-Ça deyip döneriz
Mâzimize söveriz
Biz gavûru severiz
Bize fiş gençlik derler.
Keyf nerde, biz oradayız
Hep sazlarda, bardayız
Züppe, kaz, hovardayız
Bize fiş gençlik derler.
Biz Coni'yiz Toni'yiz
Cim'iz Corc'uz, Meri'yiz
Topçu, boksör, filmciyiz
Bize fiş gençlik derler.
Döğüşür, sevişmeyiz
Çatışır, yatışmayız
Küsülür, barışmayız
Bize fiş gençlik derler.
Unuttuk kendimizi
Bilmeyiz mazimizi
Gavûrluk sarar bizi
Bize fiş gençlik derler.
Gaziantep Necdet TEYMUR

KIZIL UŞAKLAR!

Kızillar, var damarlarımda akan bir kan:
İrkamdır o kan, şahlanıyor, savulun!
Zincire girmede, girmez onu taşıyan,
İrkamdır o kan, şahlanıyor, savulun!
Lekesizdir içinde yaşadığım Vatan
Ulu yolum KUR'AN, büyük ceddin Oğaz-
han
Şahlanıyor damarlarımda dolaşan KAN
Adadım kendimi bu millete, savulun!
KAN, VATAN, KUR'AN; bunlardır beni
yasatan
İstanbul - İsmail CAYMAZ

BİZ

İtler gibi asla islenmeyiz biz
Mülevves sözlerle pislenmeyiz biz
Alınımız daima açıktır bizim;
Köstebekler gibi gizlenmeyiz biz.
Türklük büyüdükçe hız gelir bize
Dünya Moskof olsa az gelir bize
Ulvi bir dinimiz, imanımız var
İmansız kızillar vız gelir bize.

Osmaniye - Mehmet AVŞAROĞLU

KAÇAKLAMA

Kösler yine gümbürdesin
Bahadırlar saf olsun hey!
Atlar eşinip kişnesin
Mosko'va hedef olsun hey!

Tarsus - Paşaoğlu

Yalçın AYTEKİN

GURBETTEN MEKTUPLAR..

Sıladan uzaklardayım
Gönül yalnız yapayalnız
Gözlerimde buram buram
Anadolum sizler varsınız
Dağların kokar burcu burcu
Yollar uzanmış kıvrım kıvrım
Ovaların yeşil yeşil
Düşündükçe yanarım...
Sabahlarda giderim işime
Düşmüşüm gurbet peşine
Yanıyorum şu gönül işine
Köyüm, yarım girmiş düşüme
Dertleyim dertli, hem de yaralı
Yarin gözü yaşlı, eli kınalı
Ak yeleşti yeşil sırmalı
Yol gözlüyor mu anacığım?..

Abdülkadir YAKAR - Ankara SESLENİŞ

Türk derler bize hey, sataşma sakın
Baltacı Paşa'yı, unutma dünü,
Nazlanma, ciddi ol, iyilik takın,
Bilirsin tarihi, Türkün ününü.

Nurettin AYTEMİZEL

EY TÜRK EVLADI

Çalışki memlekette yardımın dokunsun
Büyük insan ol, dillerde ismin okunsun
Memlekette eser bırakabilmektir iş
İyi eserle seni tarihler ansın
Mehmet İŞİKOĞLU
Unutma ey uşak! Bu ilde yer yok sana
Göz diktin dikeli bu aziz vatana
Neler geldi başına, sor Ata'na
Sorda, neler etmiş Türk, öğren!

İsmail Lütfi ÇAKAN - Lâdik

DÖRTLÜK

Türkün, kul oluruz biz bu vatana,
Çatarız Türklüğe her yan bakana.
Sus artık Komünist denen yılan sus!
Kükredik mi döneceksin sığana.

Mustafa DUMAN - Trabzon

BU ÜLKE TÜRKLERİN ÜLKESİDİR

Zeybeklerim vardır benim ağır ağır
çalur
Yer yarılr heybetinden dağlar buz olur
erir
Vakur bir baş yükselir meydan yerine
salur
Yalçın kayalar parmak patlamasından
ses verir,

Acıpayan - Burhan Yumrukaya

ZİYA İLHAN :

Dergimiz yazarlarından ziya İlhan Zamanoğlu, iki aya bir zamandanberi İşçi Sigortaları Hastahanesinde rahatsız bulunmaktadır. Acil şifalar dileriz.

ATSIZ :

Tanınmış fikir adamı ve Türkçilerimizden Nihal Atsız «Ordünaryüsün fahiş hataları» isimli bir broşür neşretmiştir. Fiyatı 50 Krş. olup dergimizden istenebilir.

NASYONALİZM:

Babıâli Yayınevi, Peyami Safa'nın «Sosyalizm» - «Mistisizm» eserinden sonra NASYONALİZM adlı eserini de neşretmiş bulunuyor. Her milliyetçi ve memleketseverin mutlaka okuması lâzım gelen bu kitabı da dergimiz vasıtasıyla isteyebilirsiniz. fiyatı 4 liradır.

-RAHMI YALIN :

Dergimiz yazarlarından Hürses gazetesinin sahibi Rahmi Yalın seçimlerden bir gün önce mevkuf bulunduğu Gülnar Cezaevinden serbest bırakılmıştır. Rahmi Yalına geçmiş olsun deriz.

YÜCEL HACALOĞLU :

Dergimiz yazarlarından genç ve milliyetçi arkadaşımız Yücel Hacaloğlu «Düşünen Adam» dergisinin Neşriyat Müdürü olmuştur. Başarılar dileriz.

ATATÜRKÜN HAYATINDAKİ KADINLAR :

Altan Deliormanın hazırlayıp «Burhan Yayınevi'nin» neşrettiği bu eserde son günlerin alâka toplayan kitapları arasına girmiş bulunuyor. Fiyatı 10. liradır. Dergimizden istenebilir.

OKUYUNUZ!..

Hürriyet uğrunda Doğu Türkistan,

KAZAK TÜRKLERİ

Yazan: Hasan ORALTAY
Fiyatı 750 Krş. Dergimizden istenebilir.

ADALET

Haftalık Milliyetçi gazete
Anafartalar No: 663
İzmir - 30 Krş.

HÜR YOL

Haftalık Milliyetçi Gazete
Gaziler Cad. Marmara Pasajı 12
İzmir - 35 Kuruştur.

MUSTAFA KEMAL

Kasımpatılarla açılan
O bir çiçektir gönüllerde
Dünün tath hatıraları,
O kalpleri burkan bir ümit,
Sonbahar kırağı düşmüş
Boynu bükük bir çiçek
O, hürriyet ateşi,
O meşale esir milletlere,
O, Mustafa Kemâl,
Hürriyete koşan ellerde bayrak,
Gönüllerde dalgalanan ve dalgalanacak.
10 Kasım'da
Kokusuyla dört mevsimi doyuran
Al bir kasımpatı o.
Üstüne kar, kırağı, yağmur, çim yağın
Hüzün dolu, ümit dolu, sevgi dolu.
Dün, bugün, yarın
Bu milletin atı o.

O kahraman,
O büyük insan.
Her an kalplerde vuran
O ateşli kan
O vatan
Güçlü, kuvvetli, imanlı bir Türk.
O da bizim gibiydi
O bizdendi

Semiha TULAY

O BÜYÜK İNSAN

O yurdu kurtaran
Büyük bir komutan
O'na «Tanrı» dediler
Diyenler hep yokolsun
O'na «peygamber» dediler
Dilleri kurusun
O, bir insandı
Ne Tanrı ve Peygamber,
O kendi diliyle
Halktan biriydi
O mütevazî Türk
Yalnız bir Türktü
Büyük bir Türk.
Millete yol gösteren
O gönüllerdeki sultan.

Mehmet ALPTÜRK

ALPLAR BAŞINA

Buyruk verir artık sınıma bizlere Kürşad,
Altay tepesinden yüce bozkurt ulur ergeç,
Orman'da otağlar kurulur kaldırılır tuğ,
Göktañri bağrıarsa budun kurtulur ergeç.
Erk YURTSEVER

KEMAL KALKANCI: Milliyetçi ve mukaddesatçı eserleri satmakla tanınmış olan İzmir Bayiimiz Kemal Kalkancı da Dergimizin bütün yayınlarının satılmakta olduğunu İzmir okuyucularımıza bildiririz. Adres Anafartalar cad. İZMİR.

D ü ŝ ü n e n A d a m

Yeni İstiklâl - Hüryol - Adalet

GAZETELERİNİ OKUYUNUZ

Nasyonalizm

Peyami Safa 4 lira

Demokrasi Yolunda

Başgil 10 lira

TOPRAK
Dergisi Yayınları

- 1 — MİLLİYETÇİLİK ANLAYIŞIMIZ
ve KOMÜNİSTLİK
Yazan: Prof.Dr. Cezmi TÜRK
- 2 — MAHUTLAR
Yazan Peyami Sefa
- 3 — BİR BAYRAK RÜZGAR BEKLİYOR
Yazan: Arif Nihat ASYA
- 4 — TÜRKÇÜLÜK NEDİR ?
Yazan: Dr. Nasan Ferit Cansever
- 5 — TÜRK, MOSKOF, KOMÜNİST
Yazan : Nejdet Sançar
- 6 — TÜRK, TÜRKİSTAN
Yazan: Prof. Zeki Veli Togan
- 7 — ERGENEKON DESTANI
Yazan : Şevket Kutkan
- 8 — TÜRK MİLLİYETÇİLERİNİN KA-
LEMIYLE ATATÜRK
Hazırlayan: Darendelioğlu
- 9 — YOLLARIN EN GÜZELİ
KUR'AN YOLU
Yazan: Zübeyir KOÇ

Her kitap 125 kuruştur. P.k. 30 —
Beyazıt — İstanbul adresinden iste-
nebilir.

DERGİMİZ VASITASIYLA İSTEYEBİLECEĞİNİZ ESERLER :

İLMİN IŞIGINDA Günün Meseleleri Ali F. Başgil	7,5 lira
Demokrasi Yolunda Ali Fuat Başgil	10 >
Yarınki Türkiye N. Topçu	7,5 >
MİSTİSİZM Peyami Sefa	5 >
SOSYALİZM Peyami Sefa	5 >
Garplaşmanın Naresindeyiz Prof. M. Turhan	5 >
Atatürkün Hayatındaki kadınlar	10 >
Fetih Yıldızı Azmi Güleç	1,5 >
Doğu kınası Sabri Keleşmeroğlu	>

TOPRAK

Sahibi

İhan Egemen DERENDELİOĞLU

Basıldığı yer :
Beyazıt Matbaası

İdarehane :

Beyazıt, Aydın Saray No. 17

Telefon : 22 47 28

Muhabere Adresi :

Posta kutusu 30 — Beyazıt - İst.

Abone :

Senelik 6 lira

6 aylık istisnasız 3 lira

TOPRAK
Dergisi yayımları

1 — MİLLİYETÇİLİK ANLAYIŞIMIZ
ve KOMÜNİSTLİK

Yazan: Prof.Dr. Cezmi TÜRK

2 — MAHUTLAR

Yazan Peyami Sefa

3 — BİR BAYRAK RÜZGAR BEKLİYOR

Yazan: Arif Nihat ASYA

4 — TÜRKÇÜLÜK NEDİR ?

Yazan: Dr. Nasan Ferit Cansever

5 — TÜRK, MOSKOF, KOMÜNİST

Yazan : Nejdet Saçar

6 — TÜRK, TÜRKİSTAN

Yazan: Prof. Zeki Veli Togan

7 — ERGENEKON DESTANI

Yazan : Şevket Kutkan

8 — TÜRK MİLLİYETÇİLERİNİN KA-
LEMİYLE ATATÜRK

Hazırlayan: Darendeliöğlu

9 — YOLLARIN EN GÜZELİ
KUR'AN YOLU

Yazan: Zübeyir KOÇ

Her kitap 125 kuruştur. P.k. 30 —
Beyazıt — İstanbul adresinden iste-
nebilir.

DERGİMİZ VASITASIYLA İSTEYEBİLECEĞİNİZ ESERLER :

İLMİN IŞIGINDA Günün Meseleleri Ali F. Başgil	7,5	lira
Demokrasi Yolunda Ali Fuat Başgil	10	>
Yarınki Türkiye N. Topçu	7,5	>
MİSTİSİZM Peyami Sefa	5	>
SOSYALİZM Peyami Sefa	5	>
Garplaşmanın Naresindeyiz Prof. M. Turhan	5	>
Atatürkün Hayatındaki kadınlar	10	>
Fetih Yıldızı Azmi Güleç	1,5	>
Doğu kınası Sabri Kelameröğlu	*	>

TOPRAK

Sahibi

İlhan Egemen DERENDELİOĞLU

Basıldığı yer :
Beyazıt Matbaası

İdarehane :

Beyazıt, Aydın Saray No. 17

Telefon : 22 47 28

Muhabere Adresi :

Posta kutusu 30 — Beyazıt - İst.

Abone :

Senelik 6 lira

6 aylık istisnasız 3 lira